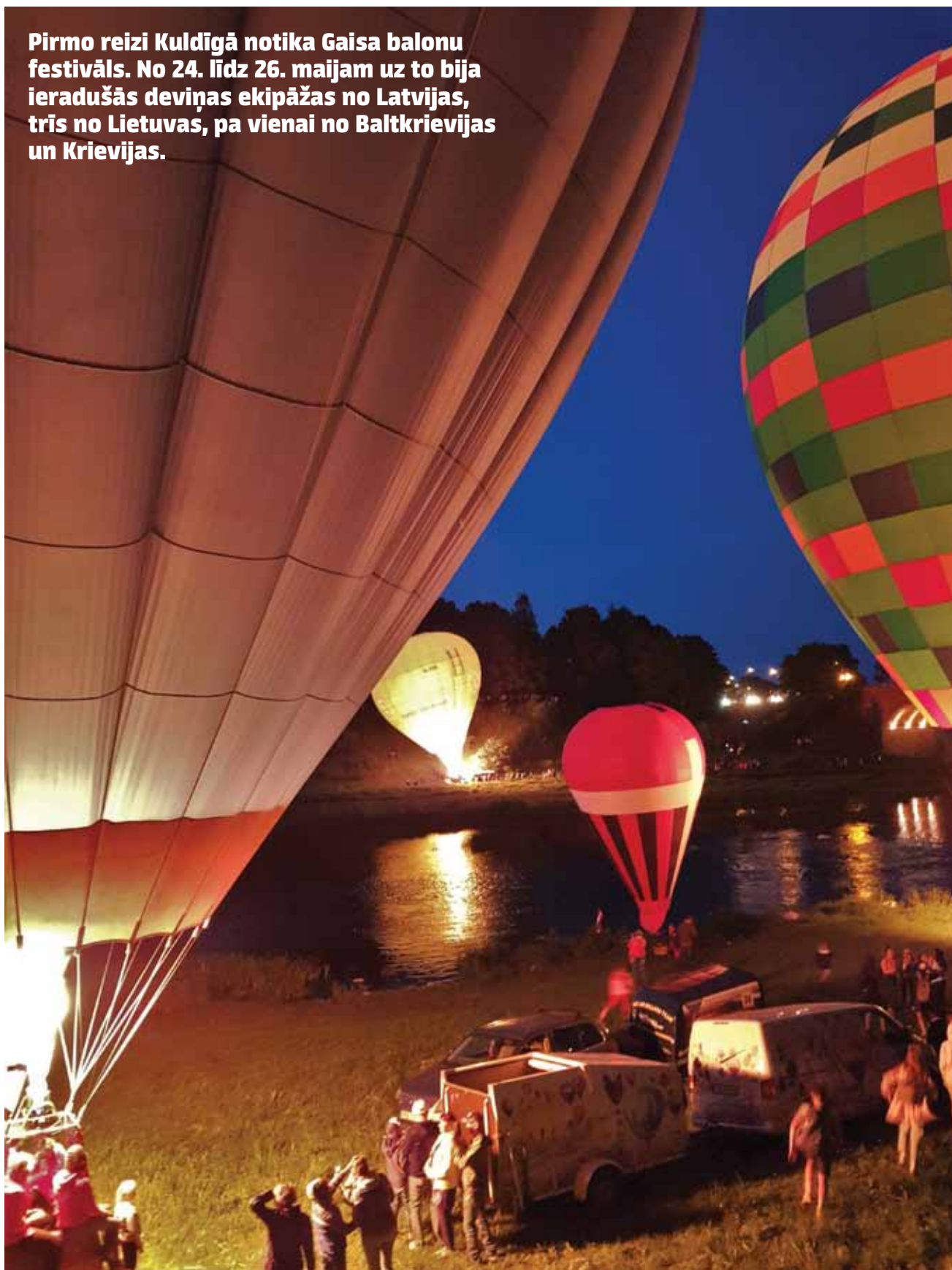


Krāsu prieks virs Kuldīgas

Pirmo reizi Kuldīgā notika Gaisa balonu festivāls. No 24. līdz 26. maijam uz to bija ieradušās deviņas ekipāžas no Latvijas, trīs no Lietuvas, pa vienai no Baltkrievijas un Krievijas.



Balonu lidojums ir pilnībā atkarīgs no laika apstākļiem. Vēja ātrums nedrīkst pārsniegt 5 m/s. Organizators un gaisa balonu pilots Kristaps Frickauss pastāstīja, ka divas trīs dienas iepriekš tiek pētītas visas iespējamās laika prognozes. Pirms tam, kad baloni paceļas, visi sanāk kopā, pēta vēja virzienu un

ātrumu un atkarībā no tā izraugās pacelšanās vietu. Tā piektdien starts tika pārcelts no sākotnēji iecerētās Pārventas estrādes uz pļaviņu pie slimnīcas, lai baloni lidotu pāri Kuldīgai. Gaisā tika palaista hēlija zonde, lai pārliecinātos, vai varēs droši nosēsties. Par prieku skatītājiem baloni skaisti pārlidoja pāri

Annas baznīcai, Ventas ūdenskritumam un nolaidās Pārventā. Vakarā pļaviņā pie vecā Ventas tilta varēja vērot balonu spīdēšanu, bet sestdienas vakarā degļu šovu.

(Vairāk foto 7. lpp. un www.kurzemnieks.lv.)

Lailas Liepiņas teksts un foto



Kā Alsungas, Skrundas un Kuldīgas novadā vēlējam Eiropas Parlamentu.

➔ 6. lpp.



Tvīda brauciens ar divriteņiem 20.-50. gadu stilā.

➔ 7. lpp.



Mākslas skolas absolventu veikums.

➔ 3. lpp.



Īvandes pagasta Zāģerus attīsta jaunie Kociņi.

➔ 5. lpp.

Par dubultslepkavību Ēdolē prasa mūža ieslodzījumu.

➔ 4. lpp.

Trešdien, 29. maijā:

- Kas ievēlēti Eiropas Parlamentā.
- Par naftu Gudeniekos.
- Sporta skolas absolventi.
- 3K – Kas kultūrā Kurzemē.



ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Zemeņu noslēpums



Daina Tafelberga,
tālr. 63350567,
daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

Viņnedēļ pēc raksta, ka nu jau var nopirkt zemes, kas audzētas vietējās saimniecībās, nācās pastrīdēties ar kādu neticīgu lasītāju. Viņš ironizēja: „Tici gan, ka mūsējās! Gan jau no Polijas vai Grieķijas ievestas!”

Nēgribējās lieki dzesēt muti, stāstot, ka Latvijas dārzkopji vairs nav vakarējie. Arī ogu audzēšana attīstās tāpat kā visā pasaulē, un mūsējie diezgan labi pārzina, kas ir frigo* stādi un kādas šķirnes padodas siltumnīcās. Pašmāju produkcijas cienītājam vairs nav jāgaida līdz jūnijam, kad labvēlīgos laika apstākļos zemeņu laukā pirmās saldi smaržīgās ogas ienākas zem klajas debess. Tāpat nēgribējās skaidrot, lai neticīgais lasītājs paskatās uz cenu. Mūsējo ogām tā ir divreiz augstāka nekā tām, kas pie veikala *Rimi* smaržo pat kārdinošāk.

„Nav viegli noticēt, ka importētajās ogās nav sapotēta kāda „ķīmija”.”

Ja skartu šo tēmu, tad diskusija neauglīgi ieilgtu. Tiešām grūti saprast, kāpēc tepat no Laidiem, Priedaines vai Skrundas vesto ogu kilograma maksā desmit eiro, bet tās, kas ceļojušas pāri jūrai vai pa sauszemi vairākus tūkstošus kilometru, tikai 3,50 – 4,50 eiro un ir sarkanās, saldas, aromātiskas un noturīgas. Turklāt uz visiem dāržeņiem un ogām, kas

mums raksturīgi, jau vairāk nekā gadu attiecas pazeimināts pievienotās vērtības nodoklis, bet cena nez kāpēc samazinājusies tikai importa produkcijai.

Kāds tad ir to atšķirību noslēpums? Nav viegli noticēt, ka importētajās ogās nav sapotēta kāda *ķīmija*. Agonomi nav ne nolieguši, ne apstiprinājuši, ka tas ir mīts. Ar to varētu skaidrot garšas un izskata noslēpumu. Augļkopji gan teic, ka Spānijā un Grieķijā audzētas ogas ir saņēmušas lielāku ķīmisko līdzekļu devu nekā mūsējās, jo siltajās zemēs tās izaudzēt bez miglošanas ir grūtāk un ne spāņi, ne grieķi neņemties apcubināt katru ozdiņu kā mūsējie. Bet par kvalitāti atbildīgie dienesti ap importu tirgū tā neņem kā pa mūsu zemeņu dobēm, produkcijas noliktāvām un reģistrācijas dokumentu kaudzēm. Ar to varētu skaidrot cenas noslēpumu – iepircējiem nav kases aparātu (vietējiem audzētājiem tos nevajag), nenotiek uzskaitē un netiek maksāti nodokļi.

Ienāca prātā atziņa, ko Kuldīgas novada lauksaimnieki atveduši no pieredzes brauciena uz Nīderlandi. Tur zemnieki ar minimāliem līdzekļiem cenšas panākt maksimālu ieguvumu. Patiesībā šis ekonomikas pamatprincips ir zināms kopš neatminamiem laikiem. Nez kāpēc mūsu valstī tie dienesti tā nopūlas, lai mūsu zemniekiem būtu grūti to īstenot.

* Frigo – saldētie

TRIS VIEDOKĻI

Slīd uz leju

1. Jānis Daģis, SIA *Renda* vadītājs:

– Iepirkuma cena krīt. Nevaru teikt, par cik centiem kilogramā pienu nododu, jo tas ir komercnoslēpums. Ap tiem 30 jau vēl ir, bet jūtams, ka samazināsies. Katram lielam kombinātam savi noteikumi. Par visiem piena lopkopjiem jālūdz Dievs, jo cenai atkal ir tendence slīdēt uz leju. Tie, kuri sēž pie papīriem, jau nezina realitāti,

Mazāki ganāmpulki

2. Mārtiņš Cimermanis, Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra valdes priekšsēdis:

– Pēc mūsu ekspertu informācijas šobrīd samazināt piena iepirkuma cenu nav pamata. Par kilogramu tai būtu jāturas vidēji 30 centu līmenī, ņemot vērā augošo globālā tirgus pieprasījumu. Vienlaikus no zemniekiem esam dzirdējuši, ka pārstrādes uzņēmumi iepirkuma cenu samazina vai gatavojas pazemināt par vienu diviem centiem. Pašlaik situācija pasaulē ir piensaimniecībā

Nosaka brīvais tirgus

3. Jānis Šolks, Latvijas Piensaimnieku centrālās savienības valdes priekšsēdis:

– LLKC izteikumi par *Baltijas fenomenu* – cenu pazemināšanu ganību sezonā – ir absolūtas muļķības. Cenu nosaka vienīgi tirgus. Tas ir brīvs – neviens nevar neko ietekmēt vai lobēt. Tāpēc skumji, ka šādu informāciju sniedz LLKC, kuram zemnieki būtu jāatbalsta, nevis jājauc tiem galva. Tas tāds latviešu nesaskaņu kods. Mums ir daudz piemēru, ka tieši vasarā iepirkuma cena kāpj. Mūsu pienu pārķ poļi, lietuvieši, vietējie uzņēmumi. Ja iepircējs cenu samazinās, zemnieks aizies

KĀ KLĀJAS PIENA LOPKOPJIEM?

kā piensaimnieki cīnās. Mums paveicies ar kooperatīvu *Piena partneri*, kas mēģina cenu noturēt. Gadiem ved pienu uz Lietuvu, jo tā izdevīgāk. Latvieši vairo lietuviešus, lietuvieši mūs, un ir tikai kašķis. Es tomēr teiktu, ka lietuvieši ir godīgāki – dod kādu kapeiku vairāk. Tāpēc rendenieki pievienojās Lietuvas tirgum.

Pagājušajā sezonā ganāmpulku mazliet samazinājām par kādām

20 gotiņām, toties paaugstinājām izslaukumu, tāpēc ražošanas apjoms nav mainījies. Sausums bija briesmīgs, bet paveicās, ka izauga kukurūza. Nevajadzēja sienu ne no Latgales vest, ne no kaimiņiem pirkt. Tagad jānoturas līdz jūlijam, jo atkal draud sausums. Vienu gadu ar veciem taukiem neražu var izturēt, bet otru diez vai pārcietīsim. Nogurstam psiholoģiski.

labvēlīga, tādēļ neredzam tam racionālu pamatojumu. Vienīgais izskaidrojums ir *Baltijas fenomens*: sekot kopš seniem laikiem saglabātajai tradīcijai cenu samazināt ganību sezonā, kad piena daudzums palielinās, tā pārstrādei nodrošinot peļņas uzlabošanu.

Ņemot vērā īpaši smago situāciju lopbarības sagatavošanā pagājušogad, daudzas saimniecības var nonākt neapskaužamā situācijā, ja piena cena atkal ievērojami noslīdēs zem pašizmaksas. Nelabvēlīgo laika apstākļu dēļ pērn pirmo reizi desmit gados

piena ražošanas apjoms nevis pieauga, bet samazinājās par 4%. Ganāmpulku skaits samazinājies par 10%. Baltijas piena lopkopjiem gadiem ilgi iepirkuma cena ir par 3–5 centiem zemāka nekā vidēji Eiropā, turklāt ir cenas diferenciacija pēc saimniecību lieluma – atšķirība par kilogramu var pārsniegt pat desmit centus. Nevienlīdzīgās attieksmes dēļ ganāmpulki samazināti, īpaši mazajās saimniecībās ar govju skaitu līdz 30, kas nodrošina 40% no Latvijā iegūtā piena.

pie tā, kurš sola vairāk.

Es neprognozēju, ka piena daudzums varētu samazināties. Jā, pērn samazinājums bija. Tam bija vairāki iemesli, viens no tiem – sausums. Tas ietekmēja to, ka daudzām mazām saimniecībām (arī Lietuvā, jo tur sausums bija vēl lielāks) piena lopkopība kļuva par dzīvesveidu vai vispār tika likvidēta. Tajā pašā laikā tie, kuri ar šo biznesu nodarbojas nopietni, domāja gan par izslaukuma palielināšanu, gan efektivitāti. Ja tā nebūtu, nozare iznīktu. Tāpēc nevar vienkārši salīdzināt kaut kādus mistiskus datus.

Prognozēt grūti, jo nezinām,

kādi būs laika apstākļi un kā attīstīsies piena tirgus pasaulē. Pēc loģikas globālam cenu samazinājumam nevajadzētu būt. Paraugoties atpakaļ, desmit gadu griezumā svārstības bijušas tik neprognozējamas un neizskaidrojamas, ka arī uz priekšu precīzi minēt nav iespējams. Iepriekšējais periods, manuprāt, bijis diezgan stabils. Nelielais cenu samazinājums maijā bija pamatots – pasaules tirgū piens, sviests, siers, kas pirms kāda laika bija ļoti dārgs, atgriezās normālā cenā. Tik daudz var LLKC piekrist, ka cenas krišanai pamatojuma nav.

Daina Tafelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā pavadīsiet atvaļinājumu? Vai vasarai ir īpaši plāni?



Ludmila Ullase, pensionāre: – Cerams, ka šovasar būs tāds pats laiks kā pagājušajā gadā, un tad uz dienvidiem nav jābrauc. Pavadīšu savu 72. vasaru tepat, dzimtajā pilsētā. Viens brauciens tomēr ieplānots – augustā uz Krieviju. Braukšu kopā ar svētceļniekiem, apciemom pilsētas, kurās neesmu bijusi. Tur pabarošu savu garu, bet sirdi, dvēseli un miesu – tepat Kuldīgā.



Mārcis Ģeģeris, skolnieks: – Tagad vēl nedēļu ir skola, pēc tam sākšu strādāt ēdināšanas uzņēmumā Engurē. Visu vasaru strādāšu, tāpēc jāizklaidējas tagad, kamēr vēl var. Esmu jau pieradis strādāt. Tā kā dzīvoju laukos, vasarās vienmēr bijis jāstrādā. Bet uz *Dzīvēm Kuldīgā* noteikti atbraukšu.



Zane Rutule, žurnāliste: – Man tieši šobrīd ir atvaļinājums. Sakārtoju savas lietas, visu, kas jānokārto skolā, un cenšamies ar ģimeni atpūsties arī kopā. Esmu no Ventspils, vasarā izbaidīsim plašo pasākumu klāstu, kas tiek piedāvāts visapkārt, maksimāli atpūtīsimies un noteikti apmeklēsīm *Dzīves Kuldīgā*



Arvīds Šefanovskis, ultramaratonists: – Atvaļinājums man būs – jāskrien un jātrenējas katru dienu. Katru gadu nospraužu darbus, kas vasarā jāizdara. Arī šai ir plāni: jāizremontē viena istaba, jāapmeklē *Čikāgas piecīšu* koncerts. Tā kā esam kļuvuši par vecvecākiem, noteikti brauksim uz Rīgu pie mazmeitiņas.



Tatjana Krastiņa, strādā Kuldīgas maizes ceptuvē: – Atpūtīšos darbā, jo vasarā atvaļinājuma nebūs. Brīvdienās neko īpašu nedarīsim – kā jau ikdienā pēc darba dzīvosimies pa mājām.



Sanita Sikle, veikala īpašniece: – Vasara būs aktīvākais darba posms. Tad notiek visādi tirdziņi, un es kā tirgotāja došos uz tiem, līdz ar to visos svētkos strādāšu. Bet atpūta būs rudenī. Vasarā tomēr cenšos kaut kur izmukt ārā ar riteni, izbraukt kādu tuku.

Antra Grīnberga, Madaras Salas foto

AUTO-TRANSPORTA SATIKSME KULDĪGĀ:

- labi un pārdomāti regulēta – 26
- haotiska – 17
- nav saprotama – 41
- bīstama – 15
- mani neinteresē – 33
- to vajadzētu uzlabot – 48

/No aptaujas portālā Kurzemnieks.lv

Mākslas skolas beidzēju darbos – dziļums

Šīgada 19 Kuldīgas mākslas skolas absolventi ir īpaši ar to, ka tēmu, ko gribējuši parādīt radošajos noslēguma darbos, ir dziļi pētījuši. Tā par viņiem teica skolas vadītāja Ina Ozola.



Lilu Martina Šimpermane noslēguma darbam *Pļava* izvēlējusies sietspiedes tehniku. Darba vadītāja Nelda Blūma uzsvēr, ka audzēkne strādājusi rūpīgi un smalki.



Darbu *Sezonālais brauciens* aizstāv Kuldīgas mākslas skolas absolvents Arnis Raitums. Viņš izmantojis digitālo pikseļu tehniku un animāciju.

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv.

NOVĒRTĒJUMS – AUGSTS

Radošos darbus komisija novērtējusi ļoti labi – no septiņām līdz desmit ballēm. I. Ozola: „Kad bija skiču skate, sapratām, ka šogad daudzi attēlos dzīvniekus. Jauniešiem tas svarīgi – viņus uztrauc attieksme par dzīvniekiem, dabu, vidi.”

Arī absolventi darbu aizstāvēšanas runā uzsvēra, ka izvēlē-

jušies sev svarīgu tēmu. Katrīna Kiričenko, kuras *Dvēseļu visums* nes filozofisku vēstījumu, teica: „Mēģināju atrast tādu tematu, kas man ļoti patīktu un ar ko neapniktu strādāt.”

Daudzi varēja teikt, ka ne tikai parādījuši radošumu, bet arī apguvuši jaunas iemaņas, piemēram, darbu ar koku vai tekstilu, vēl nelietotu glazūras veidu vai

eļļas krāsu. Vairāki kā lielāko ieguvumu minēja patīkamo kopā pavadīto laiku. Ar uzcītību gājās dažādi: lielākā daļa strādājusi centīgi, bet dažu labu darba vadītājam nācies krietni pamudināt, lai tiktu līdz galam.

GALVENĀ IR IDEJA

I. Ozola uzteic arī absolventu drosmi: „Laikmetīgajā mākslā bieži

vien svarīgāk par māksliniecisko izpildījumu ir cilvēkiem pateikt, ko tu domā. Arī no audzēkņiem bija tādi, kuri uzdrīkstējās savu darbu pasniegt kā laikmetīgo mākslu un riskēt, ka daudzi to var nesaprast. Redzot, kā viens no šiem darbiem tapa, skolotājam šķiet: „Kā lai to novērtē, un kas tas vispār būs?” Beigās jāliek desmit, jo tas ir laikmetīgās mākslas

darbs. Arī Latvijas Mākslas akadēmijā uzdevumi liek domāt, un svarīgākais ir tieši tas pienesums, kā audzēknis uz lietām skatās un kā domā.”

I. Ozola atklāja, ka daži absolventi domā turpināt doties pa mākslas ceļu un stāties Liepājas Dizaina un mākslas vidusskolā.

Iveta Grīniņa
Madaras Salas foto

Kā uz ceļa atrast kompromisu?

„Sarunas ar pašvaldību par ātrumu ierobežojošu zīmi ceļā cauri manai saimniecībai sāku pirms trim gadiem un pirms trim pagasta pārvaldniekiem,” tā Kuldīgas novada domes attīstības komitejas sēdē ironiski atzina snēpelnieks Edgars Egle.

Viņa problēmu ar pašvaldības autoceļu Snēpele–Lonas, kas 270 m garumā šķērso *Vistiņu* saimniecību, deputāti uzklaušēja vēl bez lēmuma – informatīvi. E. Egle stāstīja, ka īpašums atrodas intensīvi izmantotā ceļa abās pusēs. Pa to brauc ne tikai vietējie, bet arī lauksaimniecības tehnika, baļķvedēji, piegādes transports. E. Egle vēlas ierīkot atpūtas vietas, bet troksnis, smakas un putekļi traucē. Regulāri tiekot izbraukāts viņa privātā ceļa gals. Daži pacenšoties 6.00 no rīta, braucot cauri, vēl uzpīpināt. Viņš teic, ka ar vietējiem par ātruma samazināšanu vienoties izdodas, bet pārējie varētu šo posmu apbraukt, ja tiktu uzlikta atbilstoša zīme. Tas attālumam pagarinot tikai par kilometru.

Vistiņu saimnieki piedāvā pašvaldībai šim posmam noņemt ceļa statusu, īpaši tāpēc, ka ziemā te rodas avārijas situācijas – ir slīpums, kas apledo. E. Egle solīja, ka tādā gadījumā ceļu varēs izmantot operatīvais transports, vietējie ar vieglajām automašīnām, kā arī lauksaimnieki, iepriekš vienojoties, ja *Vistiņās* nav viesu.

Pašvaldības jurists Uģis Gauja skaidroja, ka ceļš savieno divus lielākus ceļus, pašvaldība tajā ieguldījusi

naudu un uzturot, tādēļ neesot īsta pamata to atdot. E. Egle iebilda, ka jau gadiem šo posmu uzlabo viņš – pašvaldība tur nedarot neko.

Līdz šim E. Egle ar pārgalvīgajiem braucējiem cīnījies, izmantojot savas metodes: licis uz ceļa baļķi, akmeņus, pat mikroautobusu. Arī šobrīd uz ceļa atrodas baļķis.

Snēpeles pagasta pārvaldniece Aiga Bulava uzsvēra, ka šīs darbības bieži rada avārijas situācijas: mašīnas iebrauc, nezinot, ka ceļa posms norobežots, smagās nevar apgriezties, jastumjas atpakaļgaitā. Pagasta pārvaldē nākoties regulāri uzklaušīt sūdzības gan no vietējiem, gan ražotājiem, kuri brauc uz Snēpeles veikalu, jo Raņķos tāda nav. Snēpeles iedzīvotāju interesēs ir tas, lai ceļš būtu caurbraucams.

Domes transporta infrastruktūras inženieris Andris Megnis uzsvēra, ka mainīt ceļam statusu vai nodot to citai personai neredz pamatu. Attīstības komitejas vadītājs Viktors Gotfridsons jautāja, vai var līdzēt zīme, ka nedrīkst braukt smagais transports. E. Egle atbildēja, ka lielākā problēma ir ātrie braucēji, bet tos jau zīme neierobežos. A. Megnis piedāvāja posmu kaisīt ar materiālu pret putēšanu, bet *Vistiņu* saimnieks apjautājās, kādu iespaidu tā ķīmiskais sastāvs atstās uz zivīm viņa dīķī. V. Gotfridsons uzsvēra, ka kompromiss jāatrod, tādēļ jautājumu vēlreiz izskatīs transporta komisija.

Inguna Spuleniece

Ērberģa talkas tomēr nebūs

1. jūnijā Vārmē entuziastu izsludinātā talka, kurā bija paredzēts sakopt muižas ērberģi un tā apkārtni, ēkas bīstamības dēļ tiek atcelta, pagājušo sestdien *Kurzemnieku* informēja pagasta vadītāja Lelde Ose.

Pēc ilgām vārmenieku diskusijām par ēkas likteni, nespējot samierināties ar to, ka ērberģis tiktu nojaukts tāpat kā pienotava un ka to paredzēts darīt arī ar muižas klēti, vietējie entuziasti, tostarp Šķēdes pagasta galdnieks un restaurators Māris Gulbis, bija nolēmuši sakopt vismaz tik daudz, cik var paši. Taču, kā feisbukā ziņoja novada dome, piektdien ēku apskatījuši pašvaldības būvinspektori un secinājuši, ka tā ir bīstama un tajā ieiet nedrīkst.

Annemarija Gulbe piektdien feisbukā publicēja fotogrāfijas ar citu muižas objektu – klēti, pie kuras stāv ekskavators, un satraucās, vai

tas tūlīt ķersies klāt nojaukšanai. *Kurzemnieks* tūlīt sazinājās ar L. Osi, un viņa skaidroja, ka ekskavators bija domāts tam, lai *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* no skolas līdz sporta hallei sāktu ierīkot oficiālu ceļu iebrauktā celiņa vietā. Vecā klēts tuvākajā laikā tiešām tikšot demontēta, jo līgums ar *AB būvniecību* ir noslēgts un darbam jau vajadzējis sākties. Savukārt ērberģis netiks nojaukts.

Novada dome feisbukā A. Gulbei atbildējusi, ka klēts demontāžā uzdots vēsturiskos materiālus saglabāt. Nebojātos dakstiņus un sijas varēs izmantot citu ēku remontam, bet spāres, oriģinālās durvis, logu restes un kalumus izliks Vārmes pamatskolā glabāšanai. Toties ērberģim tiekot gatavota nomas tiesību izsole cerībā, ka kādi aktīvi vārmenieki to atjaunos.

Dina Porīņa

NUMURA CITĀTS



„Daudziem interese par vakanci zūd tad, kad viņi uzzina, ka jāstrādā laukos un ar lapiem. Varbūt tāpēc, ka tas ir arī fizisks darbs, jo cilvēki iesēdējušies mājās pie datoriem, planšetēm un

nevar iekustēties. Jāstrādā, arī spītējot tam, kāds ārā laiks – lietus līst vai saule spīd,” saka Ivandes Zāgeru saimiece Alise Kociņa.

TIESĀ

Prasa mūža ieslodzījumam

Par dubultslepkavību 2009. gadā Ēdoles *Ābelkrogā* prokurors pēc tiesas izmeklēšanas Kurzemes rajona tiesā Kuldīgā apsūdzētajam padurniekam Aigaram Jēkabsonam un agrāk Ēdolē, bet tagad citā novadā dzīvojošajam Naurim Ratniekam kā sodu prasa mūža ieslodzījumu.

Toreiz noslepkavots 57 gadus vecais Harijs Austers un viņa māte, 82 gadus vecā Zelma Voiceha. A.Jēkabsonam apsūdzība izvirzīta par abu upuru nogalināšanu, N.Ratniekam – par uzskūdišanu. Neviens vainu neatzīst.

Lieta izskatīta daudzās tiesas sēdēs, uzklauti liecinieki, eksperti, pirmstiesas izmeklētāji, izvērtēti daudzās biežās dokumentu mapēs fiksētie rakstiskie un audio pierādījumi.

Par teju desmit gadus vecajiem 29. decembra notikumiem izmeklēšana sākusies nākamajā rītā, kad Z.Voicehas mātai piezvanījās tuvējo

māju kaimiņš un stāstījis, ka *Ābelkrogā* neviena nav, bet sētā ir asins peļķes. Pirmstiesas izmeklēšanā Zelmas māsa liecinājusi, ka sētā redzējusi divas lielas asins peļķes un ka sniegā slaucītas asiņainas rokas. Lai arī atrasta N.Ratnieka automašīna, kurā liķi aizvesti, Kuldīgā lietas izmeklēšana uz vairākiem gadiem apstājās bez rezultāta. Tiesā prokurora Jura Sidera nolasītajā apsūdzībā izskan frāze par sākotnējo izmeklētāju neprofesionālītāti. Vēlāk izmeklēšana turpinājās Rīgā, 2016. gadā apsūdzētie aizturēti, un pie A.Jēkabsona policija atrada šaujameroci, kas izmantots slepkavībā.

Pēc apsūdzēto norādītās liķu atrašanās vietas Padures pagasta mežā 10 m no Kuldīgas–Ventspils šosejas abu nogalināto mirstīgās atliekas izraktas. Ekspertīzes apstiprinājušas toreiz Ēdolē pazudušo identitāti. Pēc pāris mēnešiem tiesas sēdē Rīgā apsūdzētie

atbrīvoti, un patlaban tiesas izmeklēšanas laikā viņi nav apcietināti.

Prokurors apsūdzībā norāda: nav šaubu, ka abi vīrieši noziegumu paveikuši pēc kopīgas alkohola lietošanas. N.Ratniekam ar H.Austeru bijis strīds par gumijas laivu, tādēļ viņš uzskūdijs A.Jēkabsonu. Apsūdzībā norādīts, ka A.Jēkabsonam bijis nodoms abus nogalināt un viņš uz upuriem šāvis. Pēc tam mirušie ielikti automašīnā – viens uz aizmugurējā sēdekļa, otrs bagāžniekā – un aizvesti Padurē uz mežu. A.Jēkabsona dzīvesvietā paņemta lāpsta, un mirušie aprakti.

Pēc kādas tiesas sēdes abi apsūdzētie *Kurzemniekam* skaidroja, ka savu vainu neatzīst, jo noziegumu esot izdarījis otrs.

Nākamā sēde paredzēta 22. jūlijā, kad apsūdzētajiem tiks dots pēdējais vārds. Tad taps spriedums.

Jolanta Hercenberga

Izmeklēta lieta par mirušu vīrieti

Valsts policija (VP) pabeigusi izmeklēšanu kriminālprocesā par miesas bojājumiem, kuru dēļ iestājusies 1974. gadā dzimuša kuldīdznieka nāve. Uz aizdomu pamata tika aizturēti divi 1999. un 2000. gadā dzimuši jaunieši.

Kriminālprocess sākts jau pērn oktobrī, kad Kuldīgā kādā dzīvoklī atrasts vīrieša liķis ar vardarbīgas nāves pazīmēm jeb sistām brūcēm. Izmeklēšanā noskaidrojās, ka iepriekšējā dienā cietušajam ar jauniešiem 1905. gada parkā bija izcēlies konflikts, kas beidzies ar kautiņu.

VP pārstāve Madara Šerņova informē, ka vecākajam aizturētajam līdzīgs pārkāpums bijis jau iepriekš un viņam tiesa noteikusi apcietinājumu. Jaunākais nozieguma izdarīšanas brīdī bijis nepilngadīgs, un viņam noteikts ar brīvības atņemšanu nesaistīts drošības līdzeklis.

Lieta nodota prokuratūrai, lai sāktu kriminālvajāšanu. Saskaņā ar Krimināllikumu par tīšu smagu miesas bojājumu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bijis par iemeslu cietušā nāvei, soda ar brīvības atņemšanu no trim līdz 15 gadiem, ar mantas konfiskāciju vai bez tās un ar probācijas uzraudzību līdz trim gadiem vai bez tās.

Jolanta Hercenberga

Satiekas darba biržā

Pirmajā Kuldīgas biznesa inkubatora darba biržā satikās pieci darba devēji un kupls pulciņš darba meklētāju. Darba devēji atzina, ka šāda tikšanās ir labs veids, kā meklēto atrast.

Darba biržu atklāja inkubatora vecākā projektu vadītāja Līga Raituma, iepazīstinot ar uzņēmumu pārstāvjiem, kuri pēc kārtas pastāstīja par sevi un vakanci. Šoreiz uzņēmēji piedāvāja darbu šuvējiem, galdnieka palīgam, sociālo tīklu uzturētājam, mārketinga un komunikāciju speciālistam un tehniskajam cilvēkam pakalpojuma nodrošināšanā.

„Inkubatora uzņēmumi, augot lielāki, jautāja, vai varam ieteikt kādu darbinieku. Tad sapratām, ka tie nav tikai daži, bet arvien vairāk, un radās ideja, ka mēs varētu būt tilts, kas viņus saved kopā,” par pasākuma rašanos pastāstīja inkubatora vadītāja L.Raituma. „Jauki, ka inkubatora dalībnieki aug un dod iespēju vietējiem strādāt. Redzot abu pušu

aktivitāti, domājam, ka šādu pasākumu organizēsīm atkal rudenī.”

Pēc tam uzņēmēji devās uz konkrētu telpu un darba meklētāji, kurus viņu piedāvājums bija ieinteresējis, varēja doties līdzi, kur pārrunātas nišas, kā arī darba meklētāji varēja iepazīstināt ar sevi.

Satikt iespējamo kandidātu mārketinga un komunikāciju speciālista vakancei darba biržā bija ieradušies arī mākslas studijas M22 vadītāji Ieva Vītola-Lindkvista un Ole Lindkvists. „Mums vienmēr koordinatori bijuši Rīgā – jauni cilvēki, kuriem dzīve turpinājās, aizvedot mācībās uz citām valstīm, vai kuriem izveidojās ģimene un bija jāpilda mammas loma, bet Kuldīgā līdz šim darbiniekus neesam meklējuši,” sacīja Ieva. „Tagad meklējam cilvēku, kurš pievienotos mūsu komandai. Patiesībā darbinieku meklējumos pieredzes mums nav, jo iepriekšējos palīgus atrādām caur draugiem. Vienu, otru, trešo piespēlēja liktenis.”

Antras Grīnbergas teksts un foto



Lielu interesi raisīja SIA Otter, kas kopš pagājušā rudens Kuldīgā ražo korpusa mēbeles. Tas aicina galdnieka palīgu un sociālo tīklu uzturētāju. Uzņēmuma pārstāvis Roberts Herberts atzina, ka darba birža ir labs veids, kā pastāstīt par vakanci, jo profesijas nosaukums var arī neradīt pareizo priekšstatu, bet šeit var izskaidrot, kādi būs pienākumi.

Kādi būs satiksmes uzlabojumi

Kuldīgas novada domes transporta komisija izskatīja iedzīvotāju un uzņēmumu ierosinājumus par drošu satiksmi pilsētā, daļu pieņemot, daļu noraidot.

Netiks pārcelta tūristu vilcieniņa pietura Baznīcas ielā, kur kafejnīca *Kursas zeme* būvē terasi, jo tā atrodas aiz robežstabiem, turklāt transportlīdzekļa vadītājam jāatbild par satiksmes drošību.



VILCIENIŅŠ TERASEI NETRAUCĒS

Kafejnīca *Kursas zeme*, grībot Baznīcas ielā ierīkot vasaras terasi iepretim aptiekai, lūgusi mainīt vilcieniņa *Ludis* apstāšanās un stāvēšanas vietu. Bet to komisija neatbalstīja. Pēc shēmas, kas saskaņota ar būvvaldi, terase atradīsies līdz robežstabiņiem, kur ir SIA *Goldingen Train* vilcieniņa pieturvietu un zīme *Apstāties aizliegts!* ar papildplāksni, kas ļauj stāvēt tikai specializētajam transportam. Komisija sprieda, ka pasažieru izkāpšana un iekāpšana terases darbībai nevar traucēt. Turklāt saistošajos noteikumos *Par specializētajiem tūristu transportlīdzekļiem Kuldīgas novadā* noteikts, ka pakalpojuma sniedzējs un transportlīdzekļa

vadītājs atbild par pasažieru drošību. Vienlaikus atklājies, ka *Ludis* apskati izgājis atkārtoti un tehniskais stāvoklis ļauj cilvēkus droši pārvadāt, taču beidzies domes apstiprinātā maršruta termiņš (2016. gada 1. jūnijs). Uzņēmumam *Goldingen Train* uzdots saskaņošanai iesniegt pašreizējo maršrutu.

PILSĒTAS LAUKUMAM VAJAG KONCEPCIJU

Komisija izskatīja, taču neatbalstīja uzņēmuma *AK Truck-photography* ierosinājumu ierīkot zīmi *Apstāties aizliegts!* pie ēkas Pilsētas laukumā 3. Esot sarežģīti novietot transportu, lai piegādātu preces SEB bankai, *Foto A.C.* un citiem, jo automašīnas uz ielas blakus laukumam noliktas tā, ka

piegādātājam nav, kur apstāties. Jautājums tomēr paliek atklāts, jo jāizvērtē kopējā satiksmes organizācija ap Pilsētas laukumu, piemēram, vai tur vajadzīga stāvēšanas taksometriem, cik lielu platību tā aizņems. Tāpat jāvērtē stāvēšanas aizlieguma pamatotība, iespēja ierīkot ceļa zīmes un horizontālos marķējumus no krustojuma ar Smilšu ielu līdz krustojumam ar Piltenes ielu.

Savukārt privātmāju rajonā Kraujas un Priežu ielas krustojumā pēc iedzīvotāju lūguma tiks ierīkota zīme *Strupceļš*. Tā tiks ierobežota automašīnu kustība un stāvēšana neatļautās vietās. Tas būs jākontrolē pašvaldības policijai.

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

Zāģeri attīstās mainoties

Pēdējo gadu laikā lielas pārvērtības piedzīvojusi Īvandes bioloģiskā zemnieku saimniecība Zāģeri. Ar lielu entuziasmu un optimismu tajā saimnieko Alise un Kārlis Kociņi. Viņi atzīst, ka nākas cīnīties ar dabas untumiem un iziet birokrātijas labirintus, taču: „Mēs nečīkstam, bet strādājam un darām. Pielāgojamies visām situācijām.”

„Galvenais faktors, kas bremzē lauku attīstību, ir ceļi un internets.”

PERSPEKTĪVU SASKATA PIENA GOVĪS

Alises un Kārļa ģimenē aug divas atvases: Toms (4) un Kristaps (2). Abi iet bērnudārzā. „Sanāk jau daudz braukāt, bet bērniem vajag socializēties. Labāk lai iet pie citiem un kaut ko iemācās, jo mums tomēr daudz jāstrādā un pašiem neatliek pietiekami daudz laika ar viņiem padarboties. Tur viņi daudz ko apgūst.”

Abu vecāku ikdiena ir ļoti aizņemta, jo saimniecība nodarbojas ar tūrismu, audzē gaļas liellopus, un pirms pusgada sāka piena govju turēšana. „Ar gaļas lopiem tāpat ir liels darbs. Ja tiem ir problēmas, piemēram, teļš netiek saglabāts, tad principā gaļas govus divus gadus tikai jābaro, jāuztur un no tās nekādu ieņēmumu nav, bet no piena govus, ja nu teļš netiek saglabāts, vismaz iegūst pienu, kas ilgtermiņā nes peļņu. No piena ienākumi ir regulāri, bet no gaļas lopiem – divreiz gadā,” skaidro Alise.

Saimniecībā ir vidēji 25 slaucamas govys, bet teles, kurām jāatnesas, ir vēl desmit. Kopā piena un gaļas lopu ir ap 120.

Lai sāktu turēt piena govys, nācies pielāgot kūti un iegādāties tehniku: „Nopirkām piena vadu. Iesākām ar kannām, bet bija grūti, un arī kvalitātes analīzes nevarējām nodrošināt, tāpēc ielikām piena vadu, tā nodrošinājām, ka baktērijas pienā nenonāk. Tagad viss process ir slēgtāks,” stāsta Kārlis. „Plānojam gaļas lopu skaitu vēl samazināt līdz 20 un vairāk turēt slaucamās govys, jo mūsu skatījumā tas būs izdevīgāk. Daudzi uzskata, ka ar gaļas govī nekas nav jādara – ielaiž pļavā, un viss ir izdarīts, bet, ja grib, lai ir kārtīgi, tā nav,” uzsver Kārlis. Alise piebilst: „Pie tiem jābrauc katru dienu. Jo retāk brauc, jo vairāk kļūst kā savvaļas, un, kad kādu vajag noķert vai jāpalīdz dzemdībās, tie neļauj pieiet klāt, un tad ir problēmas.”

DARBAROKU TRŪKUMS

Zāģeru saimnieki stāsta, ka visu iecerēto īsti apdarīt nevarot, jo pietrūkst laika un palīdzīgu roku. „Mums ir trīs darbinieki, vajadzētu vēl divus, bet nevaram atrast. Visu laiku meklējam,” stāsta Kārlis. „Lielas algas nevaram nodrošināt, jo ieņēmumi nav tik lieli, lai maksātu tūkstošus. Un nav uzticamu cilvēku, kuriem var iedot darbu un kuri to izdarītu, mums nestāvot klāt. Lielākā daļa bezdarbnieku neko negrib darīt. Viņiem pietiek ar pabalstiem. Negrib strādāt par algu, kas mazliet lielāka par minimālo.” Daudziem interesentiem interese par vakanci zūd, kad viņi



„Galvenais jau ir sapņot. Citādi nekas neizdodas. Mūsu lielais sapnis ir palielināt slaucamo govju ganāmpulku un varbūt kādreiz tikt pie piena robota kā lielajās saimniecībās,” saka bioloģiskās saimniecības Zāģeri īpašnieki Alise un Kārlis Kociņi.

uzzina, ka jāstrādā laukos ar lopiem. Alise: „Nezinu, kāpēc tā. Varbūt tāpēc, ka tas ir arī fizisks darbs, piemēram, aploki jāpārliet, ganu saites jāpārvelk, un tagad cilvēki iesēdējušies mājās pie datoriem, planšetēm un nevar iekustēties. Jāstrādā, arī spītējot tam, kāds ārā laiks – lietūs līst vai saule spīd.”

Kociņi gan novērojuši, ka ik gadu arvien vairāk cilvēku laukos atgriežoties. „Var just, ka sāk parādīties interese, īpaši no lielpilsētām. Citi nopērk viensētu, uz kuru brauc brīvdienās. Cilvēkus arvien vairāk sāk vilkt atpakaļ uz laukiem, uz mieru.”

KLUPŠANAS AKMENS – CEĻI UN INTERNETS

„Galvenais faktors, kas lauku attīstību bremzē, ir ceļi un internets. Laukos internets nav tāds kā pilsētā. Ja grib strādāt mājās, ir grūti, jo tas ir lēns, nepastāvīgs, raustās. Esmu izmēģinājis visus, pagaidām pie viena esam palikuši, bet nav kā pilsētā,” skaidro Kārlis.

Zemniekiem liels pārbaudījums esot nedienas ar ceļiem: vasarās putekļi, rudeņos un pavasaros dubļi. Alise novērojusi: „Vasarā tūristi pa grants ceļu negrib braukt, jo tas put. Citiem arī

nepatīk, ka pa virsu ir mazie akmentiņi, pa kuriem mašīna *staigā*, vai arī pretī braucošie tos var iesviest stiklos. Lielās mašīnas ceļu izbraukā, bet uzturētāji neliekas ne zinīs, jo esot taču svarīgāki, kas jāsaista. Bet smagajām mašīnām jābrauc, jāstrādā – nevar uzlikt liegumu, ka nedrīkst braukt, lai ceļu nesabojātu. Tā nav nekāda attīstība. Pēdējā laikā bieži uzliek ierobežojumus, bet tehnikai, kad zāģē mežus vai ved kravas, tur kaut kā jātiek. Piemēram, mums blakus ir kokapstrādes uzņēmums. Tam materiāli jāpieved visu laiku. Nevar taču vasarā savest kokus un pēc tam visu ziemu zāģēt, krāt un nekur nevest. Uzņēmumam ir darbinieki, un, ja ziemā uzliek ierobežojumu, ka braukt nedrīkst, tad arī darbs nebūs pilnvērtīgs un cilvēkiem atkal būs jāiet pēc pabalstiem. Tāpēc lauku attīstībai ir tik svarīgi, lai ceļi būtu izbraucami visu gadu.”



Zirgi ir Alises Kociņas sirdslieta, pašlaik to ir 11.

„NU, CIK VAR?”

Alise un Kārlis secina, ka ļoti daudz laika prasot dokumentu kārtošana. „Tā kā esam bioloģiskā saimniecība, ir regulāras bioloģiskās kontroles, un ikreiz jāaizpilda neskaitāmas lapas. Tas paņem visu dienu. Tad arī visādi plāni jāpilda, dokumentācija vēl citām iestādēm. Dažreiz šķiet: „Nu, cik var?” Palīdz arī Kārļa mamma,” stāsta Alise.

Saimniecībā izmantota arī Eiropas fondu nauda. Pirms trim gadiem ar tās palīdzību rekonstruēts viesu nams, kas nu piedāvā desmit numuriņus, kamīnzāli, pirti utt. Informācija atrodama gan *Facebook* lapā, gan *Zāģeru* mājaslapā, taču Alise un Kārlis novērojuši, ka visvairāk viesu šurp atved naktsmītņu rezervācijas vietne *Booking.com*.

SACENSĪBAS ATGRIEZĪSIES

Zāģeru sētā pricē zirgu pulks, kas ganās blakus mājai aplokā.

Kopā to ir desmit. „Tas ir mans hobijs – dārgs hobijs,” atzīst Alise. „Tagad darba daudz, un zirgiem laika atliek mazāk, bet, tā kā mums vairāk ir jaunie, kuriem trīs gadus jāaug, vairāk sāksu darboties, kad paiēs šis laiks. 17 gados esmu uzkrājusi lielu pieredzi, bet tagad zirgkopības pamatus arī mācos Latvijas Lauksaimniecības universitātē mūžizglītības centrā. It kā viss jau zināms, bet vajag dokumentu. Tad jau tas ir ar *papīru* pierādāmas zināšanas.”

Zāģeros rīkotas jāšanas sacensības. „Viesiem patīk, ka šeit ir draudzīga vide. Nav kā Rīgā, kur, aizbraucot uz lielām sacensībām, visi kā pa konveijeru startē viens pēc otra. Arī Rendas *Zāģkalnos*

ir mājīgas sacensības, un mēs mēģinām organizēt līdzīgi. Katru gadu pēc tam visi ēdām lielo kūku. Iespējams, nākamgad rīkosim atkal,” cer Alise.

KAUT NEBŪTU SEPTIŅI BADA GADI

Šobrīd visvairāk satraucot gaidāmais sausums, jo pērn tas bijis iemesls gaļas lopu skaita samazināšanai. „Mēs samazinājām diezgan daudz. Bija aptuveni 170, tagad palikuši 120 – tieši sausuma dēļ. Siena rulonus nevarējām pirkt par tādu cenu, kā piedāvāja. Ja šis gads būs tāds pats, būs jāsamazina vēl. Pēc sausās vasaras valdība piešķir kompensāciju – 130 eiro, par kuriem sanāk trīs četri sienu ruļļi, bet sezonā jānopērk 500–600,” stāsta Kārlis.

„Kompensācijas vairāk ir lielajiem graudu audzētājiem, par lopu audzētājiem domā maz. Kad graudniekiem raža nosalst, noslikst vai to apēd zosis, tad ir ļoti traki, bet, kad lopam nav, ko ēst, un tas jālikvidē, tas mazāk svarīgi,” Alise ir sarūgtināta. Pērn Kuldīgā nopirkta sienu bijis gandrīz neiespējami, piedāvāts tik dārgs, ka izdevīgāk bijis braukt uz Ventpili. „Daudzi saka, ka tas ir bizness, tāpēc par tādu cenu pārdod, tomēr man šķiet, ka tāda situācijā vajadzētu otram panākt pretī. Viņi prasa tādu naudu, ka lopu audzētājiem iznāk likvidēties vai samazināties, bet kas tad viņiem pēc tam to sienu pirkts, kad būs labais gads? Siena tirgotājs ar savu cenu piespiež likvidēties tos, kuri vēlāk būtu bijuši klienti,” uzskata Alise.

Kārlis piebilst: „Aizpagājušajā gadā bija liels slajpums – viss slīka, pagājušajā – milzīgs sausums, tagad ceram, ka nebūs trīs briesmīgi gadi pa kārtai.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Kā vēlējam Eiropas Parlamentu

Lai gan Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātus un astoņus iebalsotos Latvijas pārstāvjus varēja uzziņāt tikai naktī no svētdienas uz pirmdienu, kad bija nobalsojuši Itālijas vēlētāji un kad šis Kurzemnieka numurs jau bija nodrukāts, vismaz tendences un vēlētāju noskaņu varēja just visos Alsungas, Skrundas un Kuldīgas iecirkņos. Vēlētāju aktivitāte gan ir zināma precīzi. Bet, kā svētdienas rītā liecināja neoficiālā informācija, kāda bija aģentūras LETA rīcībā, divas vietas būs *Jaunajai Vienotībai*, *Saskaņai* un arī Nacionālajai apvienībai, pa vienai – *Attīstībai/Par!* un Latvijas Krievu savienībai.

Gan pirmoreiz, gan vienmēr



Iecirknī Kuldīgas Centra vidusskolā svarīgs brīdis – tiek izbērtas urnas ar sestdienas balsojuma biļeteniem. Tūlīt skaītīt sāks Elita Erba, Aldis Šternbergs, Kristīne Ivanovska un iecirkņa vadītāja Vija Astaševska (aizkadrā Inese Leināte).

„Vēlēt jānāk! Es vienmēr piedalos. Šoreiz balsoju par jaunajiem – par *Progresīvo* sarakstu. Vienai dāmai pieliku krustiņu,” sacīja **Adriāns Dravnieks**, kurš Kuldīgas Centra vidusskolas iecirknī ieskrēja bez piecām minūtēm astoņos.

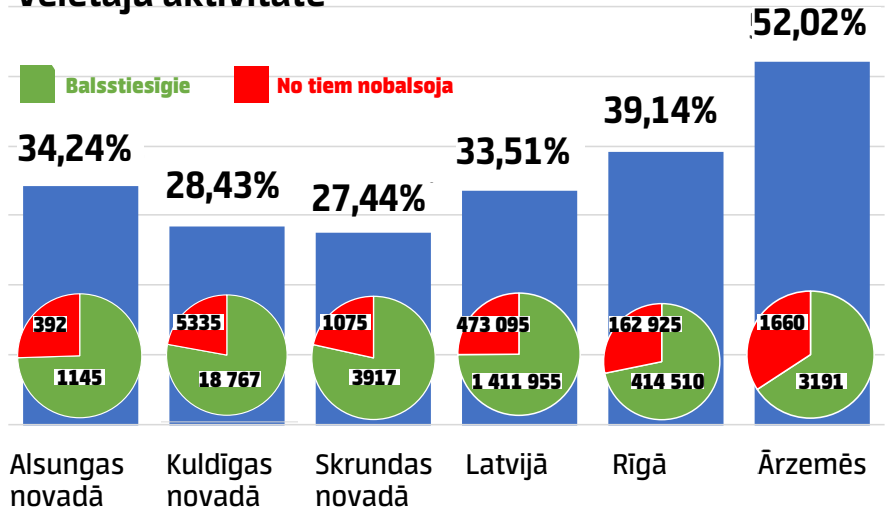
Dienā bijis ar ģimeni Talsos uz ralliju, vispirms ievēdis sievu nobalsot Rumbas pagastā, tad traucies uz šejieni.

Zane Komarovska savu biļetenu ļāva urnā iemest meitai Gabrielai un viņas draudzenei Magonei Grundmanei. „Esmu Latvijas pilsoņe, un vēlēšanās jāpiedalās! Katrai balsij ir nozīme.” Viņa savu balsi atdevusi jaunajiem, kuri vēl nav EP strādājuši. Divas draudzenes balsoja pirmo reizi. Samanta Jirgensone sacīja: „Tas ir diezgan liels notikums jaunieša dzīvē – pirmoreiz vēlēties. Atceros, kā nācu uz iecirkni līdzī mammai un tētim. Bija interesanti. Mēs jau paši veidojam savu nākotni. Es zināju, ka noteikti jānāk, bet uzreiz nezināju, par ko balsot. Palasīju programmas, lai redzētu, ar ko man līdzīgas vērtības.” Arī Roberta Viļumsone atzina, ka balss esot svarīga: „Nejūtos, ka būtu paveikusi lielu darbu, bet varbūt tieši mana būs tā, kas ietekmēs rezultātu.”

Kāda kundze īsi pirms iecirkņa slēgšanas vēlējās kaimiņienei pieteikt mājas balsošanu. Bet tas vairs nebija iespējams. Tāpat nobalsot nevarēja sievietē, kura pie skolas durvīm pienāca trīs minūtes pēc 20.00, kad visi iecirkņi Latvijā jau bija slēgti. Tā kā šīs komisijas locekļi ar balsošanas urnām devās uz Kuldīgas slimnīcu, tad pirms 12 biļetenu atvēršanas bija jāsaazinās ar citiem iecirkņiem, lai noskaidrotu, vai kāds pilsoņs nav nobalsojis tur, kur reģistrēts: Saldū, Skrundā, Rojā, Vidrižos. Pēc 30 minūtēm tika saņemtas atbildes, ka viss kārtībā. Šajā iecirknī aktivitāte bijusi 29,85% – nobalsot atnākuši 574 no te reģistrētajiem, četri biļeteni izrādījās nederīgi, jo aploksnē ielikts vairāk par vienu zīmi. Provizoriskie rezultāti naktī rādīja, ka te visvairāk balsu atdots par *Jauno Vienotību* (245) un Nacionālo apvienību (100). Pēc tam *Attīstībai/Par!* (53), Zaļo un Zemnieku savienība (52), Latvijas Reģionu apvienība (36), Jaunā konservatīvā partija (34).

Kuldīgas novadā tendence līdzīga, informēja novada vēlēšanu komisijas sekretāre Ina Firsova: visvairāk balsu atdots par JV, tad par NA, ZZS, A/P, LRA, JKP.

Vēlētāju aktivitāte



Skrundas pusē ļoti mierīgi

Skrundas novadā vēlēšanās nobalsojuši 1075 cilvēki jeb 27,44% balsstiesīgo. Visvairāk balsu atdots *Jaunajai Vienotībai* (325), Jaunajai konservatīvajai partijai (207) un Nacionālajai apvienībai (151). Aiz tām nāk Latvijas Reģionu apvienība (103), *Attīstībai/Par!* (100) un Zaļo un Zemnieku savienība (95). 29 un 20 balsis atdotas *Saskaņai* un *Progresīvajiem*, pārējās nav saņēmušas vairāk par desmit.



Guntis Dembovskis nobalsojis par Nacionālo apvienību. Uz vēlēšanām atnācis kopā ar dēliņu Martinu, mācot patriotismu jaunajai paaudzei: „Uz vēlēšanām jāiet, citādi nekas nemainīsies.”

Šādus rezultātus varēja nojaust jau balsošanas laikā – vairums *Kurzemnieka* uzrunāto atzina, ka nobalsojuši par *Jauno Vienotību*, pieminot šī saraksta līderi Valdi Dombrovski, kā arī Sandru Kalnieti. „Tos citus jau nemaz īsti nezīnu. Lai darbojas tie, kas sevi parādījuši!” teica skrundeiece Zenta. Viņai ir vairāk nekā 80 gadu, un savā mūžā viņa neesot palaidusi garām nevienas vēlēšanas. „Nesaprotu, kāpēc jaunie nenāk, jo no vēlēšanām atkarīga viņu nākotne. Ceru, ka turpmāk būs labāk.”

Vēlēšanu komisijas vadītāja Gunita Strode stāsta, ka atšķirībā no iepriekšējām reizēm, kad cilvēki balsot nāca vairāk rīta pusē, šoreiz plūdums esot vienmērīgs. Atšķirībā no pašvaldības vai Saeimas vēlēšanām nekādas replikas viņi neizsakot. Diemžēl arī Skrundu skāra datorsistēmas problēmas, kad piektdien nevarēja iepriekš nobalsot, jo nestrādāja serveris. Daži pateikuši, ka otrreiz atnākt vairs nebūs laika. „Piektdien pēc 17.00, kad iecirkni atvērām no jauna, zvanījām cilvēkiem, ka var nākt. Lielākā daļa bija atsaucīga,” teic G. Strode.

Pilsoņa pienākums izpildīts



Alsungas vēlēšanu iecirknī aktivitāte bijusi nedaudz augstāka nekā kaimiņu novados.

Alsungas novadā nobalsojis 1171 vēlētājs – aptuveni trešdaļa no balsstiesīgajiem.

Vēlēšanu komisijas priekšsēde Laila Jankovska pastāstīja, ka visvairāk balsu atdots par 16. sarakstu jeb *Jauno Vienotību*, otrajā vietā Nacionālā apvienība, trešajā – Zaļo un Zemnieku savienība.

Iecirknī sastaptie skaidroja, ka balsošanu uztver kā savu pilsoņa pienākumu. Juris Jankovskis sacīja: „Padomājiet! Ja mēs neiesim, tad būs kā tajā reklāmā: astoņas Ždanokas, kas ķengāsies par Latviju. Vai atceraties, ka bija Zigerists, kurš par

banāniem nopirka pusi Latvijas? Vai arī Kaimiņa partija. Ko tik nesolīja pirms vēlēšanām! Un kas no visa solītā tagad izpildīts? Tāpēc visiem jāiet un jābalso par kādu, kurš nav klauns un šķiet prātīgāks. Ja arī īsti nezina, par kuru, tas vienalga ir labāk nekā ne par vienu. Es uzskatu, ka labs kandidāts ir Dombrovskis, tāpēc nobalsoju par viņu.”

Arī Anna Bendrupe vēlēšanās piedaloties ik reizi un vienmēr savu balsi atdodot par vienu un to pašu partiju – tajā esot gudri cilvēki, kuri spēj strādāt tautas labā.

Krāsas prieks debesīs

(Sākums 1. lpp.)

Piektdien gaisa baloni lidoja virs Kuldīgas. Sestdien un svētdien diemžēl bija lidojumam nelabvēlīgi laika apstākļi.



Balstoties jaunākajās laika ziņās, tiek analizēti iespējamie lidojuma maršruti. Attēlā LMT komandas vīri Lauris un Viktors Locāni un divu Elvi balonu piloti Arnis Miķelsons un Mārtiņš Briģis.

Gaisa balonu festivāla organizētājs, pilots Kristaps Frickauss (centrā) kopā ar palīgiem ierīko degli – gaisa kuģa dzinēju.



Elvi ekipāža gatavo balonu lidojumam.

Gaisa baloni pie Kuldīgas slimnīcas paceļas viens pēc otra.



Īpaši stilīgs pāris ir Klāvs Šlakorcins un Anete Roze no Kuldīgas. Mīksējot senās un mūsdienu detaļas, Klāvs braucamo darinājis pats.

Kuldīgai retro piestāv

Sestdien Kuldīgas ielās varēja sastapt 20.–50. gadu stilā tērptus kungus, dāmas, jaunkundzes un jaunsungus, minot velosipēdu, – te notika Latvijas tvīda braucieni.

Svinot šī pasākuma desmitgadi, to organizēja Latvijas Veclaiku divriteņu klubs un Kuldīgas aktīvās atpūtas centrs. Rīkotājs Toms Ērenpreiss atceras, ka

pirms vairāk nekā desmit gadiem retrovelosipēdu brauciens te noticis Pilsētas svētkos.

Stundu iepriekš raibie seno laiku cienītāji pulcējās Pilsēta dārzā pie skatuves. Edgars Račis ieradies no Rīgas. Ar velosipēdu pieveicis 91 km no Tukuma un tāpat dosies mājupceļā. „Braucu lēnā garā pret vēju, baudot dabu. Izbraucu pusdivpadsmitos un pussešos

biju Kuldīgā. Kur man steigties savos 89 gados?” Viņš piedalījies visos tvīda braucienos un tos arī fotografējis. Vēl šogad ielānāts piedalīties Vienības braucienā, Rīgas maratonā un 24. augustā Kuldīgas velobraucienā.

Kuldīdznieki Kristīne un Aldis Dzintari tvīda braucienā piedalās pirmo reizi: „Šādi pasākumi jāatbalsta!”



Visiespaidīgākais ritenis pieder Mārtiņam Ekmanim. Ideja radusies, iespaidojoties no Londonas tvīda braucienā redzētā. Ritenis pats līcis kopā, pētīt vēstures u.c. materiālus, jo viņam patīkot kaut ko uztaisīt pašam. Mārtiņš ieradies ar sievu Liānu, un ģimenei balva kā stilīgākajai.



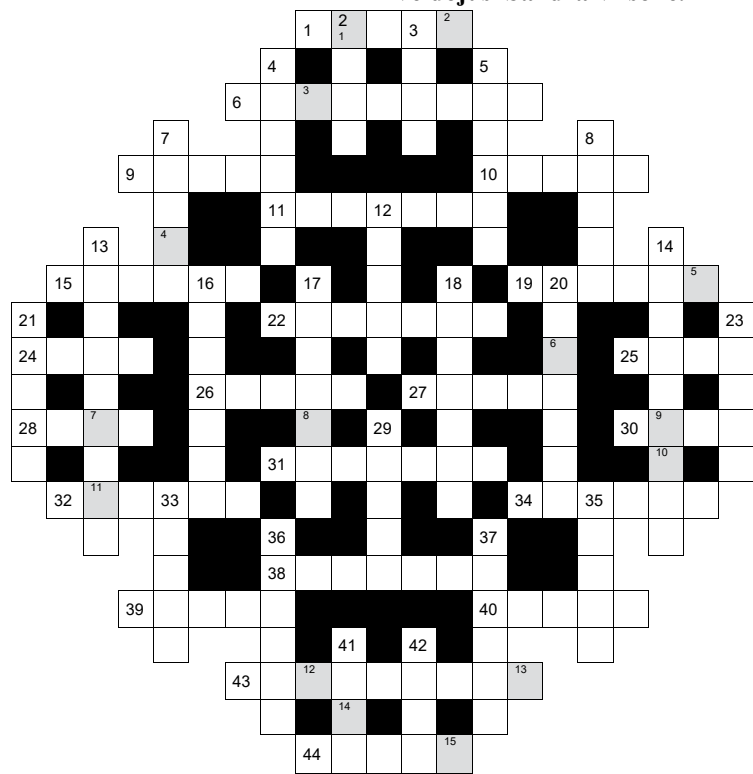
Līga Riekstiņa un Zanda Rence ir Latvijas Veclaiku divriteņu kluba biedres no Rīgas. Līga piedalās septīto gadu, bijusi arī tvīda brauciena karaliene. Zanda atzīst, ka Līga viņu iesaistījusi un ka Kuldīga retrobraucienam ir perfekti piemērota.



Kad sāk spēlēt rokenrola grupa Keksi, sanākušos priecē jestrīe dejotāji. Kristaps Dzenis (priekšplānā) stāsta, ka viņus interesē ne tikai 20.–30. gadu apģērbs, bet arī dejas – rokenrols, čarlstons u.c., kuru soļus ir apguvuši: „Tas nav iestudēts priekšnesums, tā ir improvizācija. Izbaudām tā laika ritmus.”

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Sandra Vilsons.



1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----

Risinājumu gaidām līdz 29. maijam.

Horizontāli: 1. Parasti viensūnas veidojums, no kura vairojas bezziedu augi. 6. Pievilcīgas, burvīgas. 9. Kuģu korpusu apdrošināšana. 10. Liels desmitkāju kārtas jūras vēzis. 11. Aplūkot, iztirzāt kādu jautājumu no zināma viedokļa. 15. Franču rakstnieks (1803–1870), noveles *Karmena* autors. 19. Pagarināta masta augšējā daļa. 22. Nekulturāls, nežēlīgs, mežonīgs cilvēks. 24. Ķeksis. 25. Grieķu alfabēta pirmais burts. 26. Mierīgas, rēnas. 27. Smaidam līdzīgs sejas daļu kustību kopums, ko izraisa nicinoša, noraidoša attieksme pret ko. 28. Audummalas. 30. Akmeņplekstes. 31. Pastāvīgs, noturīgs, nemainīgs. 32. Pieredze kādā darbā. 34. Daudzkausu ekskavators iegulu rakšanai. 38. Pils, savrupmāja Itālijā. 39. Amerikas strauss – liels, nelidojošs putns. 40. Caurspīdīgs papīrs vai audums attēla kopijas izgatavošanai. 43. Tāds, kas balstās tikai uz praktisku labumu. 44. Akmeņogļu pārtvaices produkts.

Vertikāli: 2. Kuguārs. 3. Karēļu un somu episkā tautas dziesma. 4. Augstā temperatūrā apdedzināts ugunsizturīgs māls. 5. Zema reģistra koka pūšamais mūzikas instruments ar vārstu sistēmu un divkārsu mēlīšu iemutni. 7. Skeleta sastāvdaļa. 8. Lūzums, grūts pārejas stāvoklis. 12. Kaste, trauks ar vāku. 13. Plaknes figūras robežas garums. 14. Nolīdzinošs. 16. Prieku tiraudze, kuras zemsegā parasti ir daudz ogulāju. 17. Galvotājs. 18. Kāda skaitļa tūkstošā daļa. 20. Garīgi aprobežots, mānīcīgs cilvēks. 21. Kukaiņu darinātu šūnu kopumi (dsk.). 23. Blāva, nespodra. 29. Ventas pieteka. 33. Konditorejas izstrādājumi. 35. Dzēriens, ko gatavo no karstas, saldās tējas un ruma vai konjaka. 36. Sportā – izrāviens. 37. Turku kareivis. 41. Tārtiņveidīgo kārtas jūras putni. 42. Veikli, aši.

Pareizā atbilde: **MAIJMAIZĪTES** (sviestmaizes ar biezpienu un lokiem vai redīsiem).

Atbildes

Horizontāli: 1. Formāts. 4. Benzīns. 8. Aula. 9. Blietēt. 10. Ķeza. 13. Piesis. 14. Aras. 17. Stabs. 18. Plene. 20. Mānīt. 21. Esparto. 23. Laistīt. 25. Blīve. 26. Tanka. 27. Sīvas. 29. Seja. 31. Lokers. 35. Iela. 36. Stīgras. 37. Zolā. 38. Sētmala. 39. Etalons.

Vertikāli: 1. Flaiers. 2. Rila. 3. Silts. 4. Brēka. 5. Īves. 6. Staigāt. 7. Sekstes. 11. Pils. 12. Palmas. 15. Balstīt. 16. Antīkva. 18. Pētīt. 19. Elara. 22. Avenes. 24. Analogs. 25. Borgjiss. 27. Sers. 28. Saprāts. 30. Astra. 32. Klase. 33. Blēt. 34. Logo.

Pareizi atbildējuši: Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Velta Višņevska, Ojārs Silkans. Atmiņjumu, izgriezto no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē!



Maija uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcent's.

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ



Lūgt palīdzību Dievam

Lorna Bērne. *Sirds lūgšanas: lūgšanas pēc palīdzības un svētības. Lūgšanas pateicībā un mīlesūbā.* Autore iedrošina lūgt palīdzību Dievam un eņģeļiem un pastāsta, kā to darīt visdažādākajās situācijās. Grāmatā ir lūgšanas par dziedināšanu, sāpēm un depresiju, bērna aizsardzību, vides aizsardzību, kara izbeigšanu, samierināšanos ar nāvi, darba atrašanu, finansiālo palīdzību, drošām dzemdībām, par slimu vai pazudušu dzīvnieku u.c.



MANS MĀJDZĪVNIĒKS

Tibetas mastifs – sargsuns

„Gribējām būt liela suņa saimnieki,” saka ēdolniece Agnese Moldovāne, kuras ģimene rūpējas par gadu veco Tibetas mastifu Baronu. Viņa pastāstīja, kas jāņem vērā, izvēloties šīs šķirnes suni.



Moldovāņu ģimene: tētis Gatis ar mazo Hugo, mājas mīlulis – Tibetas mastifs Barons, dēls Kristers un mamma Agnese.

SUNI IZRAUGĀS DĒLS

Agnese stāsta, kā tikuši pie Tibetas mastifa: „Mēs esam lieli dzīvnieku mīļotāji. Gribējām sanbernāru, bet vispirms ap māju bija jāapliek žogs. Pēc tam mūs ieinteresēja Tibetas mastifs, bet tajā brīdī to varēja iegādāties tikai Latgalē. Pagāja laiks, un pēkšņi uzzināju, ka 15 kilometrus no mūsu mājām kāda sieviete audzina tīrus Tibetas mastifus. Tāpēc izvēlējamies šo šķirni. Tā pirms gada mūsu mājā ienāca Barons. Suni izvēlējās 11 gadus vecais dēls Kristers. Kad aizbraucām, no sešiem kucēniem viņš izvēlējās šo. No tās dienas dēls ir Barona saimnieks. Kā suns viņu ierauga, tā pamats zem kājām zūd.”



Fotogrāfijās redzams, cik liels bija Barons pirms gada un cik liels tas ir tagad kopā ar savu saimnieku Kristeru.

„PILNĪGS ĢIMENES LOCEKLIS”

Latvijā šī šķirne esot maz sastopama. „Pirms tam daudz lasījām ārzemju literatūru un saraksti domubiedru grupās. Arī veterinārārsti par to zināja maz. Šiem suņiem piemīt augsts intelekts. Tie nedomā, ka ir mājdzīvnieki, tie sevi uzskata par pilnīgu ģimenes locekli. Ja svētdienas rītā visi sēžam pie galda un ēdam pankūkas, bet suns atrodas aiz durvīm, tas ar acu skatienu liek noprast, ka ir aizmirsts. Suns ir gudrs, bet ietiepīgs.”

Vissvarīgākais bijis tas, kā dzīvnieks izturas pret bērniem, jo laikā, kad suns ienācis ģimenē, Agnese bijusi gaidībās. „Barons bērnu ļoti mīl. Atvedām, kad tam bija trīs mēneši, un pēc diviem mēnešiem atvedām mājās Kristera mazo brālī Hugo. Domājām, kā būs, bet suns to uztvēra ļoti labi. Vēl svarīgi, lai suns mūsu mājai būtu sargs. Tibetas mastifam jau raksturā ir tas, ka jāsarģā.” Agnese noskaidroja, ka jau pirmsākumos šī šķirne

selecionēta kā sargsuņi, lai sargātu karaļnamus.

SAIMNIEKU VIENMĒRGAIDA

„Pašlaik gadu vecajam kucēnam ir 65 kilogrami, un tas ir liels lempis. Šīs šķirnes suņi, piecēloties kājās, var sasniegt pat metru un 80 centimetrus. Baronam, kā mēs smejamies, ir tāda aizkapa balss – ļoti zema. Lielu darbu prasa kopšana, jo suns jāķemmē. Tam ir tāda kā dūna, lai vasarā nebūtu karsti un ziemā auksti. Pašlaik suns spalvu met, tāpēc jāķemmē visu laiku, lai būtu smuks un nesamestos kunkuļi. Ir liela ņemšanās, bet tas, ko suns dod pretī, ir nenovērtējami,” uzsver Agnese.

Barons ir saimniekam uzticīgs un vienmēr to ļoti gaida. Agnese atceras: „Pagājušogad Kristers nedēļu aizbrauca uz nometni. Barons sēdēja uz trepēm un skatījās tajā virzienā, no kura dēls nāk mājās no skolas. Tā sēdēja

AGNESES IETEIKUMI

- Tibetas mastifs ir liels, tāpēc tam vajadzīga plaša vieta.
- Saimniekam suns jāuztver kā ģimenes loceklis.
- Der lasīt ārzemju literatūru par šo šķirni, jo Latvijā tā nav izplatīta.

septiņas dienas un neko neēda. Suns ļoti skuma. Ja Kristeram nometne būtu bijusi ilgāk, būtu bijis jābrauc mājās.

Tagad esmu bērna kopšanas atvaļinājumā un visu laiku, kamēr Barons pie mums, esmu bijusi mājās. Nezinu, kā viņš uztvers to, ka mājās nebūs neviena.”

VAR BŪT LOCĪTAVU PROBLĒMAS

„Speciālu suņu skolu neesam apmeklējuši, bet esam iemācījuši dažas pavēles. Vienīgā problēma ir atsaukšanās. Ja aizejam uz mežu un palaižam skriet, tad atpakaļ atskries, kad pats gribēs. Vēl jāpiemin locītavu problēmas, kādas ir daudziem lielajiem suņiem. Tiem augot, locītavas sāp. Devām vitamīnus, biezpienu un kaļķi. Suns nav alerģisks, ēd parasto dzīvnieku barību, svaigus kaulus.”

Lāsma Reimane, Agneses Moldovānes arhīva foto

VALODNIEKS

Kurzemieka konkursā tiek publicēti izteicieni un jēdzieni. Precīzāko skaidrojumu autori (var pievienot arī piemēru pilnā teikumā) ik pēc trim mēnešiem saņems balviņu.

Ko nozīmē teiciens mest vārdus vējā?

Atbildes līdz 29. maija 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde.

Ingars Neimanis par frāzi *iesūkt ar mātes pienu* raksta: „Šī teiciena jēga ir tāda, ka cilvēkam vai grupai cilvēku, kuri atradušies kādā vidē, jau no mazotnes ir jāiegaumē, jāuztver, jāsaprot kāda ideja, doma, fakts, noteikums, uzvedības norma, morāles un ētikas norma, paraža u.tml.” Anitas Eglītes atbilde: „Teiciens *iesūkt ar mātes pienu* nozīmē *apgūt kaut ko bērniā*. Šāds izteiciens sastopams Svētā Augustīna *Grēksūdze*.”

Konkursu atbalsta Micrec.lv



VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Daiga Brūvere

GANDRĪZ PUSGADSIMTS

2006. gadā pēc 43 gadiem pedagogijā un Nīkrāces pamatskola darbam ardievas sacīja skolotāja Daiga Brūvere.

Viņa skolēnus no mācību telpas nekad neesot izraidījusi, jo disciplīna jānodrošina pašai – citādi saprašanās nepanākt. „Mūsu skolotāji ir zinoši, nepātraukti mācās, un lieli disciplīnas pārkāpumi nav bijuši,” saka D.Brūvere.

„Pirmos gadus strādāju par vecāko pionieri vadītāju, vēlāk par krievu valodas skolotāju. Kādreiz bija mazliet vieglāk, jo televīzijā filmas demonstrēja krievu valodā, arī viesstrādnieki runāja krieviski, un Nīkrācē dzīvoja daudz jaukto ģimeņu, tāpēc bērni pēc skolas sarunājās abās valodās. Mūsu skolā vienmēr uzsvērts, ka valodas jā-māk: jo vairāk, jo labāk.”

D.Brūveri skumdinot, ka tagad valda visatļautība, kas jauno paaudzi sabojā. Vēl skumdinot pieaugušo neprasme risināt konfliktus: „Man pirmie sirmie mati parādījās tad, kad ļoti nepatīkamā un neinteleģentā veidā no skolas tika atstādīnāta iepriekšējā direktore.”

ATJAUNO MAZPULKU

D.Brūvere: „Nenožēloju, ka 1992. gadā Edvīns Lankenbergs mani pierunāja vadīt mazpulcēnus. Arī direktore Ārija Liepa atbalstīja organizācijas tapšanu un vēlāk tās darbību. Man jau bija pieredze pionieri vadīšanā. Mazpulks gan atšķīrās, jo tur bērniem bija individuāla pieeja. Viņi bija ļoti atsaucīgi – gribēja strādāt un mācīties. Aktīvi iesaistījās Sandra Viļumsone, kurai tolaik prezidents Guntis Ulmanis spieda roku un nosauca par burkānu karalieni, arī viņas brālis Andris Viļumsons, Liene un Arturs Kirmas, Ģirts Liekmanis, Ivans Brovdi, Aiga Tomanoviča, Zane Liekmane, Gita Pīlēna un daudzi citi, kuri vasarā izstrādāja savus projektus un ļoti labi tos prezentēja konkursos. Tika marinēta kukurūza, audzēti dārzeņi, ar kuriem piedalījāmies izstādēs. Bērni ieguva ne vien teorētiskas zināšanas, bet arī praktiskas iemaņas, mazpulcēni daudz mācījās un citu vidū izcēlās ar entuziasmu. Ļoti daudz redzējām – bijām teju visos Latvijas rajonos, citos pat vairākkārt.” Bijušas vasaras un sporta nometnes, ne tikai Latvijā, bet arī ārzemēs.



Skolotāja Daiga Brūvere ar meitu Itu un skolotāju Gūbele.



Direktore Ārija Liepa 1998. gadā sveic Daigu Brūveri 35. darba jubilejā.

MAZPULKU SACENSĪBAS

1999. gada 16. aprīlī notika Kuldīgas rajona mazpulku sacensības *Sirds + prāts + rokas + veselība*. Sacensības notika neierastā vietā – Nīkrāces pamatskolā, kas nav ne tuvu pilsētai, ne arī īpaši populāra, taču tā ir jauna, moderna. Viesi bija sabraukuši no 14 skolām. Sacensības zālē atklāja Kuldīgas rajona mazpulku virsvadītāja Valija Nāburga. Ar Nīkrāces pamatskolu iepazīs-

tināja Ā.Liepa, labu veiksmi vēlēja pagasta padomes priekšsēdētājs Mārcis Jaunarājs. Dziesmas skandēja skolas ansamblī, dejoja aerobikas meitenes, uzvedumu rādīja dramatiskais pulciņš.

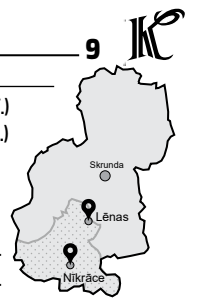
Sacensību dalībnieki startēja trijās vecuma grupās: 8–12, 13–15 un 16–19 gadu. Visas sacentās sešās disciplīnās. Visvienkāršākā šķita krustvārdu mīklu minēšana un testi. Sarežģītāk bija ar dzīvsvara noteikšanu jaunlopam. Lai

to paveiktu, dalībnieki, bruņojušies ar gumijas zābakiem, ķiteļiem un mērļentām, devās uz fermu, lai ar mērāmo bulleņu tiktos vaigu vaigā. Tikpat sarežģīta bija arī orientēšanās apkārtnē. Kaut arī lija lietus, komandas centās kontrolpunktus atrast. Istā sodība dalībniekiem bija koku nosaukumu noteikšana pēc zariņiem. Mājturības disciplīnā dažas meitenes bija spiestas atzīt, ka neprot ne adīt, ne tamborēt.

Pēc tam visi pulcējās zālē, lai uz zinātu rezultātus. Pirmajā un otrajā vecuma grupā stiprāki izrādījās mājiniēki – 7. Nīkrāces mazpulks. Noslēgumā bija iespēja atpūsties diskotēkā, bet mazpulcēnu vadītāji tika aicināti uz pirti, kur demonstrēja pašdarinātus peldkostīmus.

Kā tolaik atzina V.Nāburga, katru gadu šādus pasākumus organizēt kļūst finansiāli grūtāk, tāpēc viņa bija ļoti priecīga un pateicīga Nīkrāces skolas kolektīvam par sacensību organizēšanu.

Uz Zviedrijas nacionālo 4H nometni Upsalā 2002. gada jūlijā devās trīs Latvijas mazpulku dalībnieces, viena no tām – Zane Liekmane no Nīkrāces.



PRIEKĀ AVOTI

„Esmu priecīgs cilvēks”

Tā par sevi saka kuldīdzniece Sandra Valdmāne, veikala Laura pārdevēja un trīs bērnu māmiņa.

Laiks sev

„Ir ļoti forši būt mazliet egoīstei. Jāatrod laiks tikai sev, lai gan ikdienas steigā un darbos tas nemaz nav viegli. Bet jācenšas.”

Pastaiga vienatnē

„Brīvdienā rītos ceļos, kad pārējā ģimene gul, un eju Kuldīgā staigāt pa jauno taku no vecā tilta līdz jaunajam. Tās ir 45 minūtes, kurās izbaudu vienatni un to, ka nav ne ar vienu jārūnā. Parasti nesatieku nevienu cilvēku, varbūt pāris suņu.”

Klusums

„Man patīk klusums, un reizēm tā pietrūkst. Ļoti labi, ja ir tādi cilvēki, ar kuriem var nevis izrunāties, bet paklusēt, un tas ir nevis neveikls, bet gan piepildīts un mierpilns klusums.”



Spēja redzēt

Viens no lielākajiem iedvesmas avotiem esot spēja skaisto un brīnumaino saskatīt ikdienišķās lietās: „Man patīk, ka man ir skaidrs prāts, ka spēju krāsas un to nianšes saredzēt un sajūst pat vispelēkākajā agra pavasara ainavā vai malkas šķīlās, priecāties par jūras oļu krāsām un mazo puķīti, kas ieaugusi starp šiem akmeņiem. Tad es saucu savējos un rādu to visu viņiem.”

Grāmatas

„Man ļoti patīk lasīt. Mīļu grāmatu ir daudz, bet *Vinnijs Pūks* ir īpaša. To jau var redzēt no nodiluma. Padsmiņnieces gados autobusā to lasīju, ieslēpusi vākos, lai citi neredz, ko lasu. Otrā mīļākā ir Imanta Ziedoņa *Nenoteiktā bija*. Tā ir tik *garšīga*, ka lasu skaļi, smejos un izgaršoju katru domu un frāzi.”

Prāta vētra

„Neesmu melomāne, tomēr grupa *Prāta vētra* ir mani vienaudži. Pirmo reizi viņus dzirdēju barikāžu laikā Doma laukumā Rīgā. Kad grupa izdod jaunu disku, vienmēr cenšos aizbraukt uz kādu koncertu.”



Bērni

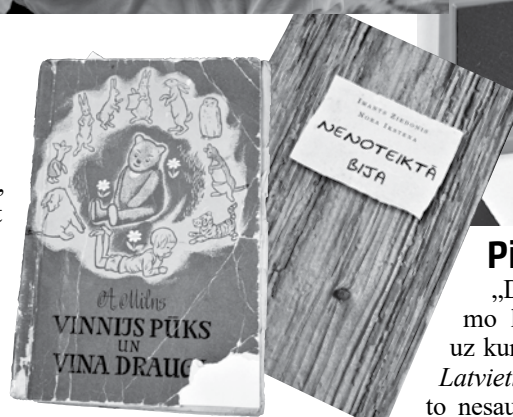
„Man ir trīs bērni: Ieva, Anna un Rūdolfs. Šogad tikām uzaicināti uz svinīgo pieņemšanu pie Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas direktora, jo bērni bijuši sekmīgi un aktīvi. Būt teicamniekiem nav pašmērķis, bet ir patīkami, ka viņiem izdodas.”



Piederība

„Dēlam Rūdolfam, sākot pirmo klasi, uzdāvināju zīmodziņu, uz kura rakstīts *Rūdolfs Valdmānis. Latvietis*. Man patīk būt latvietei. Es to nesauktu par patriotismu, bet gan par piederības izjūtu, ko noteikti gribu nodot bērniem.”

Iveta Grīniņa, Madaras Salas foto



„Pietiek sev melot!”

Televīzijas kanālā STV Pirmā! kopš aprīļa beigām vērojams pašmāju šovs apaļīgām dāmām *Pati pilnība*, kas paredzēts tam, lai izaicinātu stereotipus un lauztu sabiedrības uzskatus par to, kādai jāizskatās pievilcīgai sievietei. Starp desmit šova dalībniecēm ir arī padurniece, divu bērnu mamma, vienmēr aktīvā kultūras darbiniece **INDRA VIŠOCKA**.

Viņas stāsts – par to, kā iemācīties pateikt nē, kā tikt vaļā no daudziem tarakāniem galvā, kā rodas apziņa, ka gar mūsu ķermeņa aprisēm nevienam citam nav daļas.

Kā uzzinājāt par šovu?

Redzēju reklāmu, pie sevis padomāju, ka būtu jauki piedalīties. Bet patiesībā Māris (dzīvesbiedrs – red.) pierunāja. Pēdējos četrus gadus esmu sēdējusi mājās ar bērniem. Bija radusies sajūta, ka esmu pazaudējusi cilvēkus, laiku, sevi. Kļuva par mammu – tas bija forši, bet vienlaikus arī ļoti grūti, jo no daudz kā jāatsakās. No vienas puses, es to gaidīju visu mūžu, no otras – attapos pilnīgi jaunā situācijā, neizpratnē, ko tālāk. Un tad nāk otrs bērns, un esmu mamma dubultā. Es to biju izplānojusi pilnīgi citādāk. Protams, viss ir labi, bet nesmu ne pirmā, ne pēdējā mamma, kurai bija pēcdzemdību depresija.

Cik veci ir bērni?

Rūtai trīsarpus, Rūdolfam – pusotrs gadiņš. Sapratu, ka esmu aizmirsusi par savām vajadzībām, kā jau jebkura mamma. Kad man stāstīja, ka pie tā visa ļoti jāpiestrādā, protams, neklausījos. No sākuma atjaunoju hobijus – aizgāju aust, adīt. Jau tad kļuva labāk. Tad Māris teica: „Lai pašsajūtu uzlabotu vēl vairāk, tev jāiet uz šovu.” Sāku runāt, kur likt bērnus, bet viņš teica, ka viss būs kārtībā. Viņš tiešām lieliski tika galā.

Cik ilgi bijāt šovā?

Filmēšana notika desmit dienas. Es nezināju, uz ko eju. Īstenībā, skatoties šovu, vēl aizvien nesaprotu, vai mums tur bija jāiet jau kā pilnībai vai par tādu kļuvām. Protams, ieguvu daudz laba, bet, noskatoties 16. maija sēriju, manī kaut kas sagrozījās. Cenšos atcerēties labo, bet ne to sliktu. Protams, katrai sievietei būtiski ir tas, ko piedzīvojam, tomēr jāsaprot, ka katram šovam ir savs formāts.

Tiem, kuri nav skatījušies, pastāstiet, ko piedzīvojāt!

Fotosesijas, arī apakšveļā. Strādājām ar talantīgu modes fotogrāfu Oļegu Zernovu. Pie viņa varējām sajusties kā pilnīgi normāli, skaisti cilvēki, kuru ķermenis ir labs. Nevienam par mums nesmējās.

Vai tiešām par jums ir smējušies?

Mani kopš bērnības ir saukuši par resno. Bijuši tādi darbabiedri, kas baksta manu šķīvi, skatās, ko ēdu. Regulārie jociņi: „Tev, Indra, nav auksti – tev jau tauku kārtā. Tu uz moča nevari kāpt – esi par lielu.

Šis nav domāts tavai svara kategorijai.” Tas sākās jau tad, kad ne uz pusi nebiju tik *svarīga*, cik šobrīd.

Uz šovu gāju ne tik daudz tāpēc, lai pierādītu sev, ka varu būt skaista un sabiedrībā pieņemama, cik tādēļ, lai panāktu, ka cilvēki par to aizdomājas. To popularizē kustība *Body Positive*. Par to uzzināju šovā, un man iepatikās tik ļoti, ka biju gatava apakšveļā ar aprakstītu ķermeni aiziet uz tirdzniecības centru *Domina* un paust ideju: „Nevienam nav nekādas daļas, kā es izskatos. NEVIENAM!” Tas, ka mani aizskar, kādreiz pat šķita normāli, bet aizskar arī slaidus cilvēkus. Man uznāk dusmas: „Jūs taču iejaucieties lietās, kurās nav tiesību iejaukties!” Runāt par šķīvja saturu un ķermeņa formām ir tikpat intīmi, cik par intīmajām ķermeņa daļām. Kāpēc viens otram neprasažam un nestāstām, kā tur izskatās?

„Mani vairs nemaz nesatrauc tas, ka valkāju 42. izmēra kurpes. Varu aiziet uz veikalu un tādās paprasīt bez kompleksiem.”

Man šķiet, ka atlasē vairums sieviešu bija skaistas un nebūt ne tik apaļīgas.

Vai ne? Normālas sievietes! Viss ir mūsu galvā. Sapratu, ka resnumu sev esmu pierunājusi, nevis tas jau sākotnēji bija. Protams, auguma aprises veido ēšana un sports, bet tie ir tikai 50%. Pārējie 50% ir tas, kas darās galvā. Atbraukušas mājās, daudzas meitenes notievēja, jo bija tikušas vaļā no tarakāniem galvā.

Vai jums mācīja pareizi ēst?

Nē. Un tā man šovā pietrūka. Īstenībā pat nebija laika ēst, kur nu vēl pareizi! Gulējām trīs četras stundas naktī – tas bija nenormāls darbs. Pēdējās sērijās es tā īsti nesavācos, jo ne ķermenis to tur, ne nervi – tu esi noguris. Pie kamerām pierod ātri. Pēc tā, cik reižu pārfilmē vienu kadru, tev ir pilnīgi vienaldība. Nogurums tāds, ka knapi var aiziet nomazgāties. Kāda pucēšanās! Paēd un uztaisi pusdienas līdzī, bet bieži to nepaspējām. Veselību tas ļoti ietekmēja. Producentiem teicu, ka šo jautājumu vajag kaut kā atrisināt.

Vakar man kāds teica: „Tu esi pusei Latvijas parādījusi savus pliku-

mus. Vai tevi vēl kaut kas dzīvē var satraukt?” Teikšu, ka plikumus rādīt ir pats vieglākais. Mani satrauc tas, kādu mani parādīs, kādas būs intrigas.

Vai intrigas ir producentu uzkurinātas?

Dzīvojot kopā ar svešiem cilvēkiem, kļūsti jūtīgs – viens smejas, otrs raud. Intervijās ar mums tik daudz runā, ka beigās noticam: viss ir slikti. Visu laiku jautā, kura ir sliktāka, kura labāka. Trešajā dienā par to sāc domāt.

Uz šovu gāju ar domu būt pašai. Es nemāku taisīt intrigas, nemāku melot, izdabūt savu labumu. Nolēmu neiespringt, bet no procesa paņemt visu, ko varu. Esmu sapratusi, ka pietiek sev melot: arī citiem, bet galvenokārt – sev. Līdz šim atziņa bija neapzinātā līmenī. Bet šovā sapratu: ja kaut vienu lietu notēlošu, tā atkal būs melošana. Kam man tas vajadzīgs?

Vai saņēmāt psiholoģisku palīdzību?

Viena lekcija bija – tajā mums lika saprast, kā kārtot dzīvi. Bet pie daudziem secinājumiem varējām nonākt pašas – noguruma, lekciju, apkārtējo domu iespaidā. Tarakāni galvā sprāga, iemācījos pateikt nē – pat tad, kad riskēju ar uzvaru. Biju gatava sevi mainīt, bet visam ir robeža. Lai sev nemelotu, zināju, ka ir tādas lietas, ko nedarīšu. Pret mani principiem bija vingrot pie stieņa. Man bija veselības problēmas, tādēļ nedarīju. Nepatika, kā meitenes un pasniedzēji bāzās virsū, ka šova dēļ tas jādara. Nē! Man bija savi iemesli, kādēļ to nedarīju. Ja kādam tas nepatika, žēl, ka sarūgtināju. Biju gatava no šova iziet.

Nepatika, ka meitenes mazgāja netīro veļu. Ar mani bija konflikts, kura izcelsmi nesapratu. Pēc tam redzēju, ka dažas meitenes uzvedas patiesi cūciski. Sapratu: lai arī ko man gāztu virsū, es pretī nedarīšu un pāri ētikas robežām neiešu – otru cilvēku nepazemošu un neapkaunošu.

Vai starp dalībniecēm izveidojās arī draudzība?

Mēs sazināmies, bet par īstu draudzību to nosaukt nevar. Esam nogaidošas: ko nu televīzijā parādīs, ko viena par otru esam pateikušas. Vieglāk bija dzīvot šovā nekā tagad, kad gaidu katru nākamo sēriju. Pēc iepriekšējās nebija pārāk laba sajūta. Jā, tas ir šova formāts. Uzspiests jau nebija nekas.



„Pati pilnība ir ļoti aprunāts TV šovs. Tas tāpēc, ka nevienam nav ērti redzēt, ka arī sievietes pilnīgās formās var būt skaistas,” pārliecināta Indra Višocka.

Galvenā balva ir fotogrāfija uz žurnāla *Pastaiga* vāka.

Tas nebija mans mērķis. Nu un? Kāpēc es arī pati nevarētu tikt uz žurnāla vāka? Bet tikai tad, ja cilvēkus būšu ieinteresējusi kā personība. Vēl bija divas dāvanu kartes pa 500 eiro tirdzniecības centros. Es pati arī 1000 varu nopelnīt, kaut vai vinnēt loterijā. Balva nemaz nav ekskluzīva. Ekskluzīvi šķita uzdevumi, arī tie, ar kuriem netiku galā. Protams, šovā notiek arī tas, par ko var domāt, ka nevajadzēja. Ja to rīkotu es, noteikti netaisītu izbalsošanu. Uzskatu, ka visām meitenēm par uzdrīkstēšanos vajadzēja iegūt maksimālo, nevis organizēt tā, ka viens pārbaudījums ir liktenīgais.

„Man pārmeta, ka es izvairos pārvarēt vieglus šķēršļus. Nelienu tur, kur mīlam jāklūst ar varu. Var jau būt, ka vajag kļūt citiem neērtam.”

Šis jums ir otrais šovs. Pirmais bija *Gandrīz ideālas vakariņas*.

Jā. (Smejas.) Tos veido atšķirīgi. Neteikšu, kurš labāks, kurš sliktāks. Šis bija nestandarta formāts

visiem. Arī vadītājam Indrai Salcevičai, kura uzdrīkstējās runāt par sabiedrības attieksmi, un arī mums.

Kā jūtaties tagad?

Labi. Saņemu pozitīvas vēstules. Man gribas, lai cilvēki skatās nevis uz ķermeņa masu, bet uz cilvēka būtību. Nav tāda cilvēka, kuram būtu darīšana, kā tu izskaties. Varbūt vīram. Bet, ja viņš ar tevi dzīvo, tad to ir pieņēmis. Man dzīvē tikai kādi divi piedzērušies vīrieši izteikuši nievājošas piezīmes. Pieļauju, ka pašiem ir kompleksi. Bet šovā – gan kameras cilvēki, gan intervētāji, gan fotogrāfi – lūkojās ar apbrīnu, bija pārsteigti par to, ko spējam izdarīt. Tas jau vien audzēja pašapziņu.

Vai depresija zudusi?

Protams, domāšana ir pozitīvāka, ieraugu iespējas, saprotu, ka ķermenis nav vainīgs pie tā, ka nevaru dabūt darbu, vai vēl kaut ko. Jā, starp citu, meklēju darbu. Tieši šovs lika pārdomāt, cik iepriekšējais darbs var dot. Pilnu slodzi kultūrā fiziski nevaru savienot ar bērniem, kas ir mana vērtība. Jāraugās, cik esmu gatava tai vērtībai pārkaņpt. Ja cilvēks ir atšķirīgs, viņš nav normāls. Tas ir slimi un ļoti bojā dzīvi. Tagad esmu gatava šādus kompleksus mest malā.

Inguna Spuleniece

PĀRDOD

Veikalā *Dagus*, Kuldīgā, Liepājas ielā 51, apjomīgas sieviešu **VIRŠJAKAS, KLEITAS, APAVI, BIKSES, SEGAS.**

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Pārdod ar piegādi visu veidu **MALKU**. Tālr. 29249578.

Meža **MALKU**. Tālr. 29883311.

Skaldītu **MALKU**: 6 berkubi – 180 eiro, 10 berkubi – 250 eiro. Tālr. 29562735.

Melnalkšņu **MALKU**: skaldītu vai klučos, 35 eiro krāmētā sterā. Tālr. 24861608.

MALKU, skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

GRANTI, SMILTI. Tālr. 27101850.

SIA *Nams* 95 pārdod aku un kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29106589, 26548736.

IZĪRĒ

Iznomā **AUTO** Skrundā. Tālr. 28731695.

MAINA

Divistabu **DZĪVOKLI** pret **MĀJU** Kuldīgā vai ap to. Tālr. 26066001.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

PĒRK

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru, vieglās AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 26104984.

Pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** no 1000 līdz 15000 EUR/ha. Pērk cirsma izstrādei. Tālr. 28690422.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī aprūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsma visā Kurzemē. Kārtojam dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena no 1000 līdz 10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

CIRSMAS. Tālr. 27811870.

Kautuve SIA *Lāses AM* Kurzemē, Vidzemē un Zemgalē par tīrām cenām pērk kautsvārā piena un gaļas šķirnes **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** un **TELŠUS**. Atsākam **BIOLOĢISKO** liellopu iepirkšanu, ir papildu piemaksa. Ir piemaksa gaļas liellopiem. Labas cenas jauniem. Visiem piemaksas par daudzumu, sākot no 5 gab. Samaksa 7 dienu laikā. Transports bez maksas. Tālr. 29353243.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

VĪNGLIEMEŽUS no 3 cm diametrā. Braucu pie klienta. Tālr. 26284210.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko A; B; BE; C; CE;D un 95. koda kursus. Mācības ir gan dienas, gan vakara grupās. Tālr. 26120089 vai 23071223.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Uzstāda **ŽOGUS**. Tālr. 26953266.

SADZĪVES TEHNIKAS remonts Kuldīgā un novadā. Auto/traktor **KONDICTIONIERU** uzpilde. Tālr. 29209809.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

ATTĪRA aizaugušas platības. Sniedz **EKSKAVATORA** pakalpojumus. Tālr. 28690422.

Ātri saskaldū **MALKU**. Tālr. 26449395.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

KAPU PIEMINEKĻI Dzirnavu ielā 42.

VAJADŽĪGI

Vācijas firma *SFS-Personalservice GmbH* (90710428/3) meklē **DARBINIEKUS** priekš esošajiem un jaunajiem klientiem Vācijā. Darbā iekārtošana bez maksas. Stundu likme no 9,49 eiro līdz 13,00 eiro + piemaksas. Nodrošinām ar dzīvesvietu, nokļūšanu līdz darba vietai. Nodrošinām visas sociālās garantijas. Vācu valodas prasme priekšrocība. Pieteikšanās pa tālr. +491723758660 (krieviski, vāciski) un CV sūtīt e-pastā: info.arnstadt@sfs-personal.de (latviski, krieviski vai vāciski).

SIA *Vikotrans* (40103268183) – C kategorijas **ŠOFERI**. A/s *Cēsu alus* produkcijas piegāde klientiem. Alga bruto 1100–1500 mēnesī. Tālr. 29807544.

Skrundas mūzikas skola uzņem audzēkņus:

- klavieru,
- vijoles,
- ģitāras,
- pūšaminstrumentu
- sagatavošanas klasē.

Uzņemšanas eksāmens 27. un 28. maijā no 17.00 līdz 18.00. Tālr. 63331354.

LĪDZJŪTĪBA

Izsakām līdzjūtību Annas tantei, Žaņonkulim aizejot.
Inguna ar ģimeni

Tuvs cilvēks neaiziet, Viņš tikai pārstāj līdztās būt.
/S.Kaldupe./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ilzei Jēkabsonei, no brāļa atvadoties.
SIA *Kuldīgas Tekstils* kolektīvs

Kā negribas ticēt, Ka cilvēks var tā – No gaišas dienas aiziet mūžībā.
/Ā.Elksne./
Skumju brīdī esam kopā Ilzei Jēkabsoni, no brāļa atvadoties.
Kolēģi no piegriešanas ceha

Domas sāp. Un neatstājas. Domām šonakt gala nav. Akli logi. Tukša māja.
/Z.Purvs./
Skumjās esam kopā ar Irenu Agru Šēli, no mammas atvadoties.
Kolēģi Turlavas pamatskolā

SVEASKOG BEZ MAKSAS ATTĪRA NO KRŪMIEM laukus un citas aizaugušas platības. **PĒRK** zarus, cirsma atlikumus, šķeldojamu materiālu. **ĀTRA SAMAKSA.**
25 622 293 (Āris)

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!*

Tālrunis 63324881.

SIA "Cēsu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk **JAUNLOPUS un LIELLOPUS**
26185703 • 25573447 • 29172343

Silja (Ventspils ielā 107, Kuldīgā)
atvērts stādu laukums!
PIEDĀVĀJUMĀ:
■ augļkoki,
■ ogulāji,
■ rožu stādi,
■ vasaras puķes
Tālr. 25647711.

Silja (Ventspils ielā 107, Kuldīgā)
Pildām, pārbaudām kondicioniera sistēmu:
● vieglajiem auto,
● traktortehnikai.
Iespējama izbraukuma apkalpošana.
Tālr. 27851104.

KURZEMNIEKU JŪNIJAM VAR ABONĒT:
līdz 29. maijam

- www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu);
- pasta nodaļās;
- pie pastniekiem;
- redakcijā (ietaupot 71 centu).

www.kurzemnieks.lv

Saldus
piepilda un vieno
novada svētki

29.05. – 2.06.

PROGRAMMA

- 29. maijā Ezerē**
19.00 Novada svētku ieskandināšanas koncerts kopā ar grupu "Rumbas kvartets"
- 30. maijā Jaunlutrīņos**
19.00 Novada svētku ieskandināšanas koncerts kopā ar grupu "Rumbas kvartets"
- 31. maijā Saldus pilsētā**
15.30 Svētbrīdis Saldus Sv. Jāņa evaņģēliski luteriskās draudzes baznīcā
19.00 Svētku gājiens "Saldus piepilda ar skaņu" (noslēgums Kalnsētas parka estrādē)
20.30 Svētku atklāšanas koncerts Kalnsētas parka estrādē (A. Andrejeva, A. Rakovska, A. Ieviņš, Igo, I. Pētersons, I. Kerēvica)
22.00 Vides objekta atklāšana Saldus pilskalna stāvlaukumā
22.00 – 03.30 Tiltu gaismošana Saldus pilsētā
22.30 – 23.50 Muzikālās, dzejas un sporta programmas pie pieciem tiltiem
23.50 Lauību ceremonijas uz diviem tiltiem
00.10 Mičošana pie Rozentāla akmens
- 1. jūnijā Saldus pilsētā**
04.00 – 09.00 Pludīņmakšķerēšanas sacensības no Saules ielas līdz Skrundas ielas tiltam

- 9.00 Lielais tirgus O. Kalpaka laukumā
10.00 "66 North" velomaratons no Cieceres internātpamatskolas stadiona
10.00 – 16.00 Zemessardzes, Valsts policijas u.c. aktivitātes tirgus laukumā stāvlaukumā
10.00 – 15.00 Dienas skatuve Lielajā ielā (Saldus mazo vokālistu koncerts, Rīgas Cirka skola, ansamblis "Akords", "Kas te? Es Te!", iluzionists Robijs Trankalis, grupa "Rock'n'Berries")
10.00 – 16.00 Jauniešu pļava sētā aiz Saldus novada pašvaldības ēkas (Kendamas sacensības, grafiti meistarklases, sarunu šovs ar iedvesmotājiem)
10.00 – 16.00 Bērnu jampadracis rotaļu laukumā "Pīļuks"
11.00 Sportiskas aktivitātes Saldus sporta kompleksa teritorijā (flagbols, PRO basket biatlons)
11.00 Skrejriteņu sacensības (bērniem līdz četrus gadu vecumam) Striķu ielā
13.00 Draiskais skrējienis "Ciecernieks"
13.00 – 16.00 Bārmeņu konkurss "Saldus 2019", degustācijas, šovs O. Kalpaka laukumā
13.40 Laivošana pa Cieceres upi pretim Saldus MMS
14.00 Cepļa atvēršana un zivju zupas vārīšana Kapelleru nama dārzā kopā ar folkloras kopu "Medainis"
15.30 Motopārāde Saldus pilsētas ielās
17.00 – 19.00 Senās Kalnmuižas spēles Saldus Tehnikuma teritorijā
19.00 Svētku lielkoncerts "Saldus piepilda – Saldus vieno" Kalnsētas parka estrādē
21.00 Svētku balle kopā ar grupām "Sudden Lights" un "Labvēlīgais tips", kā arī DJ Kalnsētas parka estrādē
Pikst. 21.30 grupa "Sudden Lights"
Pikst. 23.00 grupa "Labvēlīgais Tips"
22.00 – 03.30 Tiltu gaismošana Saldus pilsētā

2. jūnijā Jaunaucē

12.00 Jaunaucē pils dārza svētki

Plašāka informācija www.saldus.lv

VĀRDADIENAS

No 27. maija līdz 2. jūnijam
 27. Dzidra (2775), Dzidris (25), Gunita (2187), Loreta (1088)
 28. Vilhelms (322), Vilis (1121)
 29. Maksis (115), Maksims (8112), Raivis (3743), Raivo (1729)
 30. Lolīta (1793), Vitolds (588)
 31. Alīda (180), Jūsma (26)
 1. Bernedīne (1), Biruta (4027), Mairīta (821)
 2. Emma (870), Lība (83)
Populārākie: Biruta un Maksims.



rasti svinu. Otro gadu kolēģe mani sveic arī 28. martā, kad vārdadiena ir Guntām.

Gunča un Mice

Gunita Pūre, pārdevēja Kuldīgas veikalā *Euroskor*: Tētis gribēja dot vārdu Līga, bet, tā kā man 23. jūnijā ir dzimšanas diena, mamma nepiekrita – teica, ka tad bērnam atņems divus svētkus. Tā arī ir, ka svin nevis man dzimšanas dienu, bet Līgo svētkus. Mamma izvēlējās vārdu Gunita, jo tā sauca viņas mīļāko draudzeni. Viņai patika arī tas, ka visiem bērniem vārdi beidzas ar burtu a. Man ir māsas Iveta un Sanīta. Vārds man patīk, kaut tā mani reti kāds sauc – tuvākie to saīsina par Gunču. Pat bērni mani tā sauc. Bērni vecāki iesauca par Mici. Varbūt tam bija saistība ar manu nosalušo degunu, bet arī šis vārds pielīp, un ģimenē joprojām kādreiz tieku tā uzrunāta. Vārdadienu parasti svinu. Otro gadu kolēģe mani sveic arī 28. martā, kad vārdadiena ir Guntām.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 27. MAIJS

Dienas garums – 17 st. 11 min.
 Saule lec 4.46, riet 21.57.

Naktī +7°...+8°



5-13 m/s

Dienā +10°...+13°

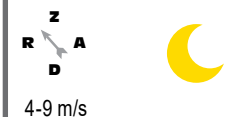


3-8 m/s

RĪT, 28. MAIJS

Dienas garums – 17 st. 14 min.
 Saule lec 4.44, riet 21.58.

Naktī +9°...+11°



4-9 m/s

Dienā +13°...+19°



3-11 m/s

KONKURSS

TĒLOTĀJMĀKSLAS SPĒLE

201. kāрта

Franču gleznotājs (1883–1955) – viens no retajiem pazīstamajiem gleznotājiem, kurš dzimis Monmatrā. Pārsvārā gleznojis pilsētas ainavas. Viņa māte bija pazīstama modele un gleznotāja vārdā Sūzanna. Kad 1902. gadā viņam parādījās psihiskas slimības pazīmes, māte iedrošināja viņu sākt gleznot. Kritiķi viņu sāka ievērot un aptuveni 10 gadu laikā viņš kļuva starptautiski pazīstams. Kaut arī mākslinieks aizrāvās ar alkoholisko dzērienu lietošanu un vairākkārt ārstēja savu psihisko veselību, tomēr nodzīvoja vairāk nekā septiņdesmit mūža gadus.



Atbildes gaidām līdz 29. maijam 11.00: Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

200. kārtas atbilde: Hieronīms Boss (*Hieronymus Bosch*), īstajā vārdā Jorens Antoniss van Ākens. *Siena vezums, 1516* (altārglezna).

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Indra Ābelīte, Gunta Folkmane, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis, Vita Jurenovska.



JOKI

Detektīvomāns nepacietīgajiem *Slep-kava ir Alberts*.

Vīrietis nedrīkst būt lupata. Viņam ir jāsaņem drosme un jālūdz atļauja savai sievai.

– Dakter, kam jūs man tās tabletes izrakstījāt?

– Atmiņas uzlabošanai.

Kurš putniņš agri ceļas, tas nožēlo, ka vēlu gājis gulēt.

Man ir tik plaša neiegūstamu lietu izvēle, ka es nemaz nezīnu, ko nevēlēties visvairāk.

Esmu aizmirsis, kam jābūt veselīgam – ēdienam vai porcijai?

VESELĪBAI

Nātre – nezāle kā īsta brīnumzāle



Sanita Āboliņa, farmaceite

Saule tik ļoti piesildījusi zemi, ka dārza darbi aicināt aicina, un starp lekni zaļojošajiem stādiem tikpat kupli zeļ arī nezāles. Lai arī cik to daudz, viena ir īsta karaliene – un kā nu ne, ja augstumā pārsniedz pat metru! Tik varena ir lielā nātre, kas labi noder arī veselības uzturēšanai.

LAPU SPĒKS

Visplašāk tiek izmantotas nātres lapas, ko ievāc no maija līdz jūlijam, lakstus noplūcot vai noplaujot. Sākumā apvītina, lai mazinātu dzelšanu, tad lapas nobraukā ar rokām. Ieteicams lietot cimodus, jo dzelmatīņi viegli nolūst, traumē ādu un no tiem izplūst skudrskābe, kas vispirms rada stipri dedzinošu sajūtu, vēlāk pietūkumu, izsitumus un niezi. Un visvairāk skudrskābes nātru matiņos ir tieši pavasarī! Skudrskābei piemīt kairinoša un

pretsāpju darbība, tādēļ svaigas nātres var lietot iekšķīgai pret reimatismu vai izmantot kā ārstniecisku sastāvdaļu pirtsslotās.

Svaigas nātres var lietot uzturā, tomēr, lai izvairītos no sadzēšanas, ieteicams noplaucēt verdošā ūdenī – tad tās labi garšos zupās vai salātos kopā ar citiem zaļumiem. Var dzert arī svaigu nātru sulu!

Ilgākai izmantošanai lapas žāvē – to dara parastos apstākļos, sargājot no tiešiem saules stariem, izklājot slāni līdz 5 cm. Vēlāk samelnējušās daļas atlasa un rūgteno drogu glabā, sargājot no saules gaismas.

Izpētot bioloģiski aktīvo vielu daudzveidību, zināms, ka nātru lapas satur daudz K vitamīna, arī E, C, B₁ un B₂, organiskās skābes, dažādas minerālvielas, sevišķi daudz dzelzs. Nozīmīgais K vitamīns obligāti vajadzīgs asinsreici – tas nosaka to, ka nātru lapām ir asinis apturoša darbība, īpaši labi tās novērš deguna asiņošanu un veicina dažādu brūču dzīšanu, palīdz pret hemoroīdiem. Nātru lapas arī veicina asinsradi un mazīna dzelzs deficītu, līdz ar to vispusīgi darbojas

pret mazasinību un spēcina organismu.

Vēl nātres darbojas kā žults dzinējas – palielina žults, gremošanas sulu un enzīmu izdali, šī droga palīdz uzlabot gremošanas sistēmas darbību, jo palīdz sašķelt gan olbaltumvielas, gan taukus un ogļhidrātus. Tā ieteicama, ja ir vēdera aizcietējums, žultspūšļa iekaisums, kuņģa un divpadsmitpirkstu zarnas čūla. Drogas aktīvās vielas arī pazemina cukura līmeni asinīs un noder podagras gadījumā – nātru lapas tiešām brīnišķīgi uzlabo asins sastāvu! Tās arī veicina urīna izdalīšanos un novērš urinēšanas traucējumus, tādēļ līdzēs urīnceļu saslimšanā.

Lai iegūtu ārstniecisko efektu, iekšķīgai lietošanai paredzētu



novārījumu un uzlējumumu gatavo no divām ēdamkarotēm sasmalcinātu nātru lapu uz glāzi ūdens. Dzer ceļturdaļu vai pusi glāzes 3–5 reizes dienā 30 minūtes pirms ēšanas.

Vēl nātres ārstnieciskās vielas mazīna iekaisumu, alergiskas reakcijas un niezi, tādēļ noder ādas problēmās: ja ir izsitumi, iekaisums, dermatīts un ekzēma. Stipru novārījumu arī lieto matu mazgāšanai, lai spēcīnātu to saknes un veicinātu augšanu, bet jāņem vērā, ka gaiši mati var iegūt zaļganu nokrāsu.

KAD NEVAJAG LIETOT

Ir gan arī daži ierobežojumi: nātres nedrīkst lietot cilvēki ar pastiprinātu asins recēšanu, kā arī tad, ja asiņošana rodas no dzemdes audzējiem. Arī nieru slimniekiem ar to jāuzmanās.

Nātres nevajadzētu lietot grūtniecēm, jo tās paaugstina dzemdes tonusu un veicina abortu, tomēr citos dzīves brīžos noderēs, ja ir pārmērīga menstruālā asiņošana un ginekoloģisks iekaisums.

NODER ARĪ SAKNES

Nātres gan nesastāv tikai no lapām vien – vīriešiem noderīga būs sakneņu droga, jo bez urīndzenošās un pretiekaisuma darbības tai piemīt spēja samazināt prostatas dziedzeru labdabīgo palielināšanos. Nātru sakneņu ievākšanai jāgaida rudens – tad tos izrok, nogriež sīkās saknītes un virszemes daļu, ātri nomazgā aukstā ūdenī un žāvē tāpat kā lapas. Izmanto novārījumu: tējkaroti sasmalcinātu sakneņu aplej ar glāzi ūdens, uzvāra, vāra minūti, tad ļauj desmit minūtes ievilkties un nokāš. Lieto pa ¼ glāzes 3–4 reizes dienā.

Kad zaļumu spēka iedvesmotajos lauku darbos iznāk atelpas brīdis, varbūt ir vērts apdomāt – ja nu tās nezāles izrādās īstas brīnumzāles? Viens pudurītis dobes galā gan labi izskatīsies, gan palīdzēs uzturēt možu garu.

Ineses Slūkas zīmējums